

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

**PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO GMINY DOBRZYCA DLA DZIAŁKI
O NR EWID. 15, OBRĘB LUTYNIA**

Dobrzyca, 2017 r.

SPIS TREŚCI

1. INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI	3
2. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZENIU PROGNOZY	8
3. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA.....	9
4. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO .	10
5. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA	10
5.1. Uwarunkowania społeczno-gospodarcze rozwoju miasta i gminy Dobrzyca.....	10
5.2. Charakterystyka środowiska przyrodniczego	10
6. Charakterystyka, analiza i ocena stanu środowiska na terenie objętym opracowaniem	17
6.1. Stan zagospodarowania i środowiska przyrodniczego	17
6.2. Potencjalne zmiany zagospodarowania oraz stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu	20
6.3. Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem	21
6.4. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o <i>ochronie przyrody</i>	21
7. PRZEWIDYWANE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO I JEGO ELEMENTY	22
7.1. Przewidywane oddziaływanie na cele i przedmiot ochrony Obszarów Natura 2000 oraz integralność tych obszarów	22
7.2. Wpływ na różnorodność biologiczną, faunę i florę	22
7.3. Wpływ na ludzi, w tym klimat akustyczny	23
7.4. Wpływ na wody powierzchniowe i podziemne	25
7.5. Wpływ na powietrze	27
7.6. Wpływ na klimat	27
7.7. Wpływ na powierzchnię ziemi	28
7.8. Wpływ na krajobraz	28
7.9. Wpływ na zasoby naturalne	28
7.10. Wpływ na zabytki	29
7.11. Wpływ na dobra materialne	29
8. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZENIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRÓDNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, W TYM NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU	29
9. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKTOWANYM DOKUMENCIE BIORĄC POD UWAGĘ CELE I GEOGRAFICZNY ZASIĘG DOKUMENTU ORAZ CELE, PRZEDMIOT OCHRONY I INTEGRALNOŚĆ OBSZARU NATURA 2000	29
10. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU PONADLOKALNYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA DOKUMENTU	30
11. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM	32

Załącznik: Położenie obszaru objętego projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

1. INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI

Przedmiotem oceny zawartej w niniejszej prognozie są ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Dobrzyca dla działki o nr ewid. 15, obręb Lutynia, zwany dalej „planem”. Omawiany projekt planu zawiera ustalenia, o których mowa w art. 15 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1073 z późn. zm.).

Celem regulacji zawartych w ustaleniach planu jest m.in.:

- aktualizacja ustaleń planu w odniesieniu do złożonego wniosku w celu umożliwienia zamierzeń inwestycyjnych oraz do obowiązujących przepisów z zakresu planowania przestrzennego;
- określenie parametrów zabudowy i wskaźników zagospodarowania terenów;
- uwzględnienie zasad i obowiązujących przepisów z zakresu ochrony środowiska.

Przedmiotem ustaleń planu są:

- teren zabudowy zagrodowej w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodniczych, oznaczony na rysunku planu symbolem RM;
- teren rolniczy, oznaczony na rysunku planu symbolem R;
- teren przeznaczony pod poszerzenie drogi publicznej, oznaczony na rysunku planu symbolem KD.

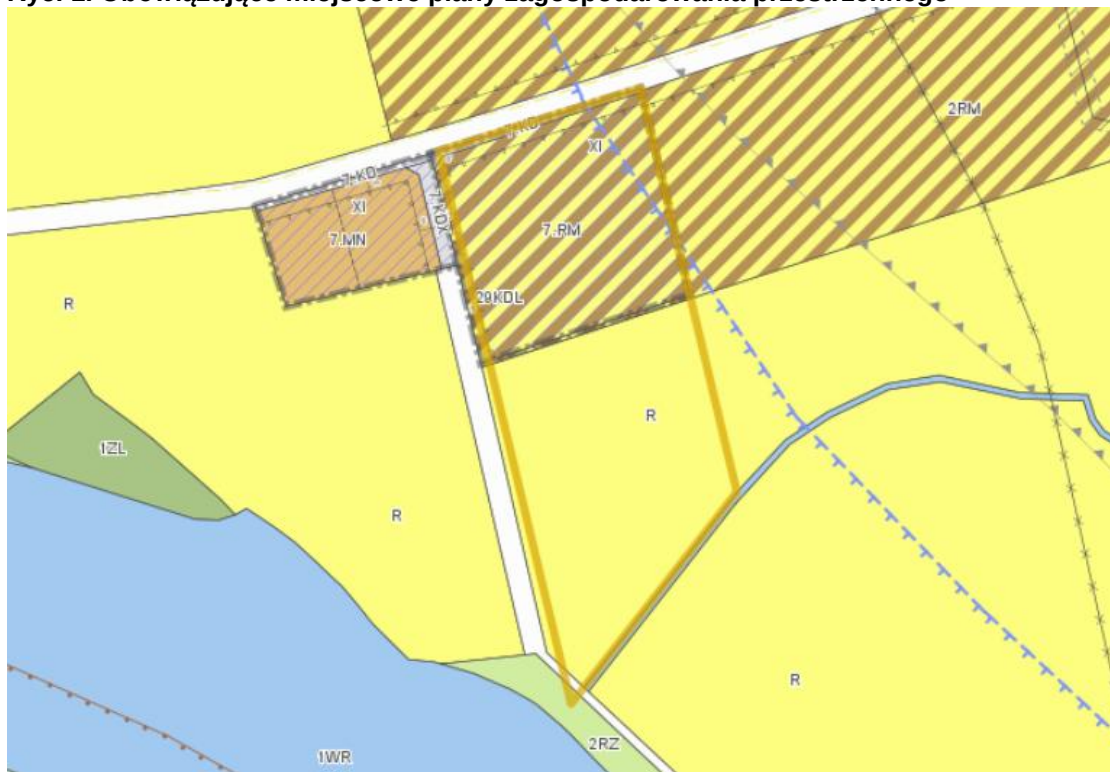
Projekt miejscowego planu powiązany jest z ustaleniami obowiązującego Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Dobrzyca.

Dla obszaru objętego opracowaniem obowiązują obecnie ustalenia dwóch miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego:

- miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Dobrzyca, uchwalonego uchwałą nr XXXVII/210/2006 Rady Gminy Dobrzyca z dnia 23 października 2006 r.,
- zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Dobrzyca, uchwalonego uchwałą nr XI/85/2015 Rady Gminy Dobrzyca z dnia 2 października 2015 r.

W planie z 2015 roku na części przedmiotowego terenu wyznaczony został teren 7RM – teren zabudowy zagrodowej w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodniczych (załącznik nr 7 do planu - Lutynia), na którym obowiązujące ustalenia nie pozwalają na realizację zamierzeń inwestycyjnych, polegających na budowie obory o powierzchni do 120 m² dla obsady 100djP z możliwością rozbudowy do 180 djP. W przedmiotowej zmianie planu funkcja terenu pozostaje bez zmian (RM), jednak dopuszczono możliwość realizacji przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Do przedmiotowej zmiany miejscowego planu przystąpiono na wniosek właściciela działki.

Ryc. 1. Obowiązujące miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego

— Obszar objęty projektem planu

(Źródło: <http://dobrzyca.e-mapa.net/>)

Zgodnie z ustawą z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r. poz. 1405 z późn. zm.) prognoza oddziaływania na środowisko:

1) zawiera:

- a) informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami,
- b) informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy,
- c) propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania,
- d) informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,
- e) streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym;

2) określa, analizuje i ocenia:

- a) istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu,
- b) stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,
- c) istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,
- d) cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu,
- e) przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe

i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na: różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy;

3) przedstawia:

- a) rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru,
- b) biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru – rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

Projekt planu zawiera ustalenia, o których mowa w art. 15 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2017 r. poz.1073 z późn. zm.).

Ponadto w projekcie planu zostały wprowadzone między innymi poniższe zapisy.

W zakresie zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego projekt planu ustala:

- nakaz sytuowania budynków z uwzględnieniem wyznaczonych na rysunku planu nieprzekraczalnych linii zabudowy, z dopuszczeniem wysunięcia poza te linie pochylni, spoczników oraz, na odległość nie większą niż 1,5 m, okapów i schodów zewnętrznych;
- dla istniejącej zabudowy dopuszczenie rozbiórki, remontu, przebudowy oraz rozbudowy i nadbudowy, z zastrzeżeniem dopuszczenia zachowania geometrii dachów, wysokości budynków, liczby kondygnacji w przypadku remontu, przebudowy i rozbudowy oraz zastrzeżeniem dla istniejących budynków lub ich części zlokalizowanych poza liniami zabudowy dopuszczenie rozbudowy i nadbudowy z zachowaniem tej samej odległości od drogi lub od linii rozgraniczającej tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania z zachowaniem pozostałych ustaleń w planie;
- zakaz sytuowania wszelkich obiektów i urządzeń tymczasowych, o ile dalsze przepisy niniejszej uchwały nie stanowią inaczej z dopuszczeniem obiektów przeznaczonych do czasowego użytkowania w trakcie realizacji robót budowlanych;
- dopuszczenie lokalizacji dojazdów, sieci i innych urządzeń infrastruktury technicznej;
- zakaz stosowania blachy falistej i blachy trapezowej jako materiału elewacji budynków i garaży;
- dopuszczenie lokalizacji tablic informacyjnych.

W zakresie zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu projekt planu ustala:

- nakaz aby oddziaływanie z instalacji, związanych z przeznaczeniem terenu, nie powodowało przekroczenia standardów jakości środowiska określonych w przepisach odrębnych, poza terenem, do którego inwestor posiada tytuł prawny;
- zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko z dopuszczeniem inwestycji celu publicznego;

- dopuszczenie lokalizacji przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko;
- dopuszczenie niwelacji terenu;
- nakaz realizacji pasów zieleni izolacyjnej zgodnie z rysunkiem planu, o szerokości nie mniejszej niż 5 m, z dopuszczeniem dojazdów i sieci infrastruktury technicznej, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- w zakresie ochrony przed hałasem, teren zabudowy zagrodowej w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodniczych, oznaczony na rysunku planu symbolem RM – kwalifikowany jest jako teren zabudowy zagrodowej zgodnie z zapisami przepisów odrębnych.

W zakresie zasad kształtowania krajobrazu nie podejmuje się ustaleń.

W projekcie planu uwzględniono wymogi ochrony dziedzictwa kulturowego.

W zakresie szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakazu zabudowy, ustala się:

- nakaz uzgadniania z Szefostwem Służby Ruchu Lotniczego Sił Zbrojnych RP wszelkich projektowanych obiektów budowlanych o wysokości równej i większej niż 50 m n.p.t.
- pas techniczny rowu, wyznaczony na rysunku planu, dla którego ustala się:
 - szerokość 3 m od granicy rowu,
 - zakaz realizacji budynków,
 - zakaz realizacji zieleni wysokiej.
- nakaz uwzględnienia ustaleń obowiązującego programu działań mających na celu ograniczenie odpływu azotu ze źródeł rolniczych w związku z położeniem terenu w zasięgu obszaru szczególnie narażonego na zanieczyszczenie związkami azotu ze źródeł rolniczych.

W zakresie zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej:

- dopuszczenie budowy nowych sieci infrastruktury technicznej;
- dopuszczenie rozbiórki, przebudowy i rozbudowy istniejących sieci infrastruktury technicznej;
- zaopatrzenie w wodę z sieci wodociągowej, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- dopuszczenie realizacji indywidualnego ujęcia wody, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- w zakresie odprowadzania ścieków komunalnych:
 - odprowadzanie ścieków komunalnych do sieci kanalizacji sanitarnej, zgodnie z przepisami odrębnymi,
 - do czasu realizacji sieci kanalizacji sanitarnej dopuszczenie odprowadzania ścieków komunalnych do szczelnych zbiorników bezodpływowych, zgodnie z przepisami odrębnymi;
 - dopuszczenie lokalizacji przydomowych obiektów oczyszczania ścieków,
 - dopuszczenie lokalizacji lokalnych przepompowni ścieków komunalnych;
- w zakresie odprowadzania wód opadowych i roztopowych ustala się:
 - odprowadzanie wód opadowych i roztopowych do sieci kanalizacji deszczowej, zgodnie z przepisami odrębnymi,
 - dopuszczenie lokalizacji lokalnych przepompowni wód opadowych i roztopowych;

- do czasu realizacji sieci kanalizacji deszczowej dopuszczenie zagospodarowania wód opadowych i roztopowych na terenie własnej działki nie naruszając interesu osób trzecich z zachowaniem przepisów odrębnych;
- dopuszczenie lokalizacji lokalnych przepompowni wód opadowych i roztopowych;
- w zakresie zaopatrzenia w gaz: zasilanie z sieci gazowych lub ze źródeł indywidualnych, w tym zbiorników na gaz płynny, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- w zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną:
 - a) podłączenie do sieci elektroenergetycznej,
 - b) dopuszczenie lokalizacji stacji transformatorowych;
- w zakresie zaopatrzenia w ciepło do celów grzewczych i technologicznych ustala się nakaz stosowania paliw charakteryzujących się niskimi wskaźnikami emisyjnymi, energii elektrycznej lub odnawialnych źródeł energii;
- w zakresie gospodarki odpadami ustala się nakaz gromadzenia i zagospodarowania odpadów zgodnie z przepisami odrębnymi.

W prognozie oddziaływania na środowisko uwzględnia się także informacje zawarte w prognozach oddziaływania na środowisko sporządzonych dla innych, przyjętych już, dokumentów, powiązanych z projektem planu.

W projekcie planu zawarte zostały cele przedstawione w poniższych dokumentach:

- Strategia Rozwoju Województwa Wielopolskiego, która za jeden z celów obrała utrzymanie obecnego stanu środowiska na poziomie gwarantującym następnym pokoleniom korzystanie z niego w stopniu równym, w jakim korzysta pokolenie obecne, zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju. Szczególnego znaczenia nabiera z jednej strony korzystanie z zasobów w sposób racjonalny, a z drugiej, korzystanie przyczyniające się do rozwoju. Realizacja tego celu powinna odbywać się przy minimalizowaniu negatywnego wpływu działalności gospodarczej na środowisko:
 - projekt planu realizuje powyższe zapisy umożliwiając rozwój danych obszarów ograniczając antropopresję poprzez odpowiednie zapisy dotyczące m.in.: ograniczenia intensywności zabudowy i określenia minimalnej powierzchni terenów biologicznie czynnych, ograniczenie lokalizacji przedsięwzięć zawsze znacząco oraz potencjalnie znacząco oddziałujących na środowisko, podłączenia do odpowiednich sieci infrastruktury technicznych oraz nakazu stosowania niskoemisyjnych paliw.
- Plan zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego – do najważniejszych kwestii związanych z ochroną przyrody należą:
 - ochrona przyrody i przywracanie walorów środowiskowych:
 - ograniczenie lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oraz potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko z dopuszczeniem inwestycji celu publicznego, wymagania dotyczące przyłączenia do odpowiednich sieci infrastruktury technicznej oraz stosowania paliw niskoemisyjnych;
 - zachowanie, wzbogacanie lub odtwarzanie różnorodności biologicznej i krajobrazowej:
 - określenie odpowiedniego udziału powierzchni terenu biologicznie czynnego;
 - racjonalne wykorzystanie złóż kopalin – nie dotyczy;
 - racjonalne wykorzystanie zasobów środowiska przyrodniczego dla rozwoju energii ze źródeł odnawialnych:
 - dopuszczenie wykorzystania odnawialnych źródeł energii do celów grzewczych i technologicznych;
 - zagospodarowanie obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi – nie dotyczy.

2. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZENIU PROGNOZY

Procedura strategicznej oceny oddziaływania na środowisko przebiegała równolegle do toku tworzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego będącego przedmiotem opracowania. Sporządzono ją przy zastosowaniu metod opisowych, analiz jakościowych wykorzystujących dostępne informacje o stanie środowiska oraz oceny skutków przewidywanych zmian w środowisku, na podstawie których wyciągnięto określone wnioski. Dokonano inwentaryzacji urbanistycznej, w tym analizy materiałów przedstawiających stan istniejący obszaru (np. zdjęcia, w tym zdjęcia satelitarne, lotnicze, mapy), aby jak najbardziej szczegółowo scharakteryzować dany obszar oraz jego stan środowiska. Następnie zapoznano się z dokumentami strategicznymi przedstawiającymi uwarunkowania danego obszaru (także środowiskowe) oraz zalecany kierunek rozwoju przestrzennego. W celu scharakteryzowania i oceny stanu środowiska posłużono się także innymi opracowaniami, raportami o stanie środowiska a także danymi odnoszącymi się bezpośrednio lub, w przypadku ich braku, pośrednio do danego terenu. Dzięki opisom środowiska wykraczającym poza granice opracowania można było uzyskać informacje o powiązaniach badanego obszaru z regionalnym i krajowym systemem środowiska przyrodniczego, co było pomocne w określeniu ponadlokalnego znaczenia danych elementów środowiska.

W przedstawionej prognozie wykorzystano między innymi następujące źródła (w tym źródła internetowe) oraz akty prawne:

- Ustawa o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r. poz. 1405 z późn. zm.);
- Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2017 r. poz. 672 z późn. zm.);
- Ustawa o ochronie przyrody (Dz. U. z 2016 r. poz. 2134 z późn. zm.);
- Dyrektywa 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko;
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2010 nr 213, poz. 1397);
- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Dobrzyca;
- Raport o stanie środowiska w Wielkopolsce w roku 2015, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu;
- Ocena jakości wód podziemnych w punktach pomiarowych w ramach monitoringu diagnostycznego stanu chemicznego wód podziemnych w 2016 r. /wg badań PIG/, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu;
- Ocena stanu jednolitych części wód za 2016, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu;
- Roczna ocena jakości powietrza w województwie wielkopolskim za rok 2016, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu;
- <http://www.poznan.wios.gov.pl> – Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu;
- <http://www.psh.gov.pl/> – Państwowa Służba Hydrogeologiczna;
- <http://geoportal.pgi.gov.pl/portal/page/portal/MIDASGIS> – Państwowy Instytut Geologiczny – MIDAS;
- <http://btsearch.pl/> – wyszukiwarka stacji bazowych telefonii komórkowej GSM i UMTS;
- www.geoportal.gov.pl – Geoportal;

- Główny Urząd Statystyczny – Bank Danych Lokalnych;
- Kondracki J., 1994: *Geografia Polski. Mezoregiony fizyczno-geograficzne*, Wyd. Naukowe PWN, Warszawa;
- Matuszkiewicz J.M., 1993, *Krajobrazy roślinne i regiony geobotaniczne Polski*, Prace Geograficzne IGI PAN, 158;
- Krygowski B., mapa geomorfologiczna niziny Wielkopolsko-Kujawskiej;
- Mapa hydrograficzna, Geoportal;
- „Aktualizacją programu ochrony środowiska dla gminy Dobrzyca na lata 2011-2014 z perspektywą na lata 2015-2017”, CODEX, 2011r.;
- Ewidencja gruntów i budynków gminy Dobrzyca.

3. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA

Według art. 10 ust. 2 Dyrektywy 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko państwa członkowskie Unii Europejskiej (w tym Polska) monitorują znaczący wpływ na środowisko, wynikający z realizacji planów i programów, aby między innymi, określić na wczesnym etapie nieprzewidziany niepożądany wpływ oraz aby mieć możliwość podjęcia odpowiedniego działania naprawczego.

Metody oraz częstotliwość przeprowadzania monitoringu skutków realizacji postanowień w/w planu miejscowego uwzględniać będą w szczególności:

- przepisy dotyczące Państwowej Inspekcji Sanitarnej, w szczególności w zakresie monitoringu środowiska prowadzonego przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska;
- gminne plany i programy szczegółowe opracowywane w oparciu o przepisy odrębne oraz wydane decyzje administracyjne z zakresu ochrony środowiska.

Wpływ ustaleń projektu planu, który jest przedmiotem opracowania, na środowisko przyrodnicze w zakresie: dotrzymywania standardów jakości środowiska dotyczących hałasu, czystości powietrza, czystości wód kontrolowany będzie w ramach uzyskiwania decyzji administracyjnych dotyczących wprowadzania substancji lub energii, powodujących zanieczyszczenie do wszystkich komponentów środowiska z niektórych, wskazanych przepisami, rodzajów instalacji. Natomiast wpływ inwestycji na środowisko w odniesieniu występujących długofalowych zmian jakości elementów przyrodniczych (stanu wód, stanu czystości powietrza atmosferycznego) i przyczyn tych zmian kontrolowany będzie w ramach systemu Państwowego Monitoringu Środowiska. Wyniki prowadzonego monitoringu prezentowane będą corocznie w Raportach o stanie środowiska, wydawanych w formie ogólnodostępnej publikacji, ale źródłami danych w tym zakresie mogą też być: Wojewódzka Baza Danych (prowadzona przez Marszałka Województwa), źródła administracyjne wynikające z obowiązków sprawozdawczych lub zapisów ustawowych (decyzje, zezwolenia, pozwolenia), czy badania statystyczne Głównego Urzędu Statystycznego. Monitoring realizacji ustaleń planu zaleca się prowadzić w cyklu 4-letnim – w odniesieniu do materiałów opracowywanych na potrzeby Gminnego Programu Ochrony Środowiska. Dokonując analizy i oceny stanu poszczególnych komponentów środowiska w oparciu o wyniki pomiarów uzyskanych w ramach państwowego monitoringu środowiska należy pamiętać, że muszą się one odnosić do obszaru objętego projektem planu. Za najistotniejsze z punktu widzenia ochrony środowiska, należy uznać monitorowanie w zakresie ochrony powietrza oraz ochrony wód powierzchniowych

i podziemnych przed zanieczyszczeniem i oddziaływania w zakresie hałasu.

Po okresowym zebraniu danych, należy poddać je wnikliwej analizie i w przypadku stwierdzenia przejawów ewentualnych, niekorzystnych zmian środowiska przedsięwziąć stosowne działania zapobiegające, lub kompensujące niekorzystne tendencje.

4. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO

Obszar objęty planem położony jest w odległości ok. 200 km od najbliższej granicy państwa, dlatego nie ma podstaw do prognozowania dalekosiężnych, transgranicznych oddziaływań na środowisko. Nie projektuje się też funkcji zmieniających warunki siedliskowe i gruntowo-wodne na tak dużą skalę. Wobec powyższego, nie zachodzi prawdopodobieństwo wystąpienia transgranicznego oddziaływania na środowisko.

5. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA

5.1. Uwarunkowania społeczno-gospodarcze rozwoju miasta i gminy Dobrzyca

Dobrzyca jest gminą miejsko-wiejską położoną w środkowo-zachodniej Polsce w centralnej części województwa wielkopolskiego. Jest jedną z sześciu gmin powiatu pleszewskiego. Od północy graniczy z gminami Jarocin i Kotlin, od zachodu z gminą Koźmin Wielkopolski, od południa z gminami Rozdrażew, Krotoszyn i Raszków, a od wschodu z gminą Pleszew. Przez obszar gminy nie przebiegają żadne drogi krajowe ani wojewódzkie, jednak znajduje się aż siedemnaście dróg powiatowych. Główne z nich łączą Pleszew z Krotoszynem i Koźminem Wlkp. oraz Ostrów Wlkp. z Jarocinem i krzyżują się w mieście Dobrzyca. W gminie nie ma żadnych linii kolejowych, ale do 1986 r. funkcjonowała wąskotorowa Krotoszyńska Kolej Dojazdowa z Krotoszyna do Pleszewa. Przez gminę przebiega lokalny łącznik Transwielkopolskiej Trasy Rowerowej.

Gmina Dobrzyca, która od stycznia 2014 r. stała się gminą miejsko-wiejską, poza rolnictwem zaczyna rozwijać się w coraz większym stopniu w kierunku produkcyjnym, mieszkalnym, a także usługowym. W granicach gminy zlokalizowane są zakłady produkcyjne, które są źródłem miejsc pracy, co wpływa pozytywnie na osadnictwo w gminie. Położenie gminy w niedalekiej odległości od dróg krajowych i wojewódzkich oraz duże tereny wolne od zabudowy stanowią dodatkowe atuty dla możliwości inwestowania w gminie.

Powierzchnia gminy Dobrzyca wynosi około 117 km². Według danych Głównego Urzędu Statystycznego liczba mieszkańców gminy w 2016 r. wynosiła 8 260 i nieznacznie się zmniejszyła w stosunku do lat poprzednich (BDL GUS).

Według danych Głównego Urzędu Statystycznego w 2014 r. (brak danych dla lat 2015 i 2016 r.) użytki rolne w gminie razem zajmowały 10 350 ha (około 90% ogólnej powierzchni gminy). Grunty leśne wraz z zadrzewieniami i zakrzewieniami obejmowały obszar o powierzchni 865 ha, w tym 840 ha – lasy (BDL GUS, dane na rok 2014). Lesistość gminy wynosiła więc około 7%. Pozostałe tereny to głównie tereny zabudowane i zurbanizowane (399 ha) oraz inne w tym przede wszystkim nieużytki (42 ha) i tereny pod wodami (11 ha).

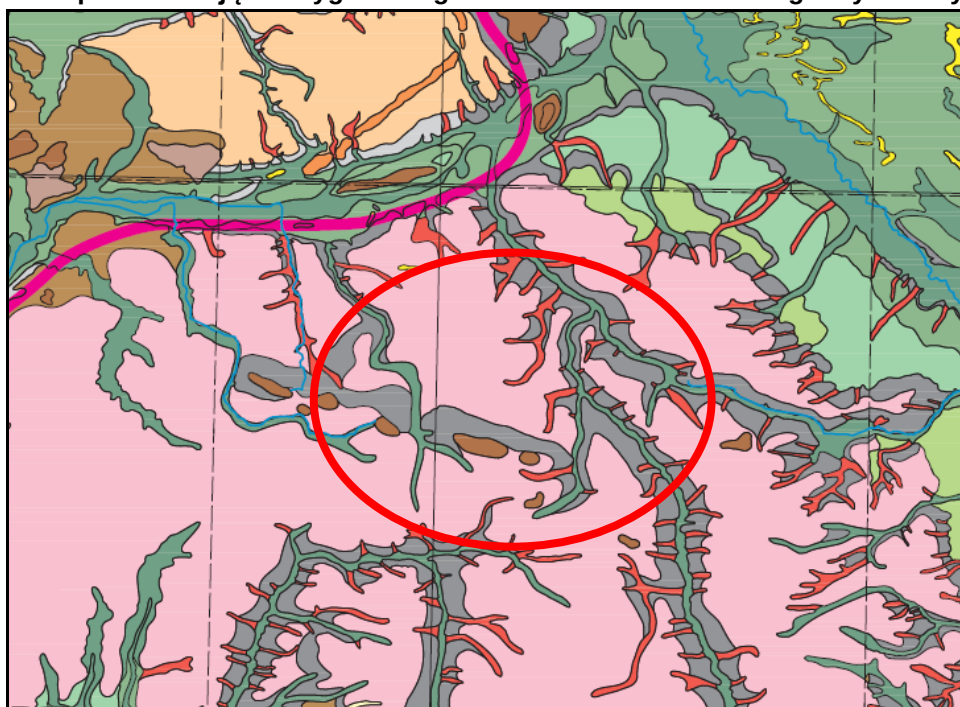
5.2. Charakterystyka środowiska przyrodniczego

Według regionalizacji fizycznogeograficznej Polski Kondrackiego (1994) gmina Dobrzyca leży na Wysoczyźnie Kaliskiej, należącej do makroregionu Nizina Południowowielkopolska i podprowincji Niziny Środkowopolskie.

Rzeźba terenu i morfologia

Obszar gminy Dobrzyca jest całkowicie płaski, z wyjątkiem niewielkich dolin rzecznych. Takie ukształtowanie terenu jest korzystne z punktu widzenia rolnictwa i osadnictwa. Według podziału morfologicznego Wielkopolski B. Krygowskiego, gmina leży na obszarze wysoczyzny morenowej płaskiej przecinanej przez doliny rzeczne – terasy zalewowe wraz ze stokami i zboczami (Ryc. 2).

Ryc. 2. Fragment mapy geomorfologicznej niziny Wielkopolsko-Kujawskiej pod redakcją B. Krygowskiego z zaznaczeniem obszaru gminy Dobrzyca

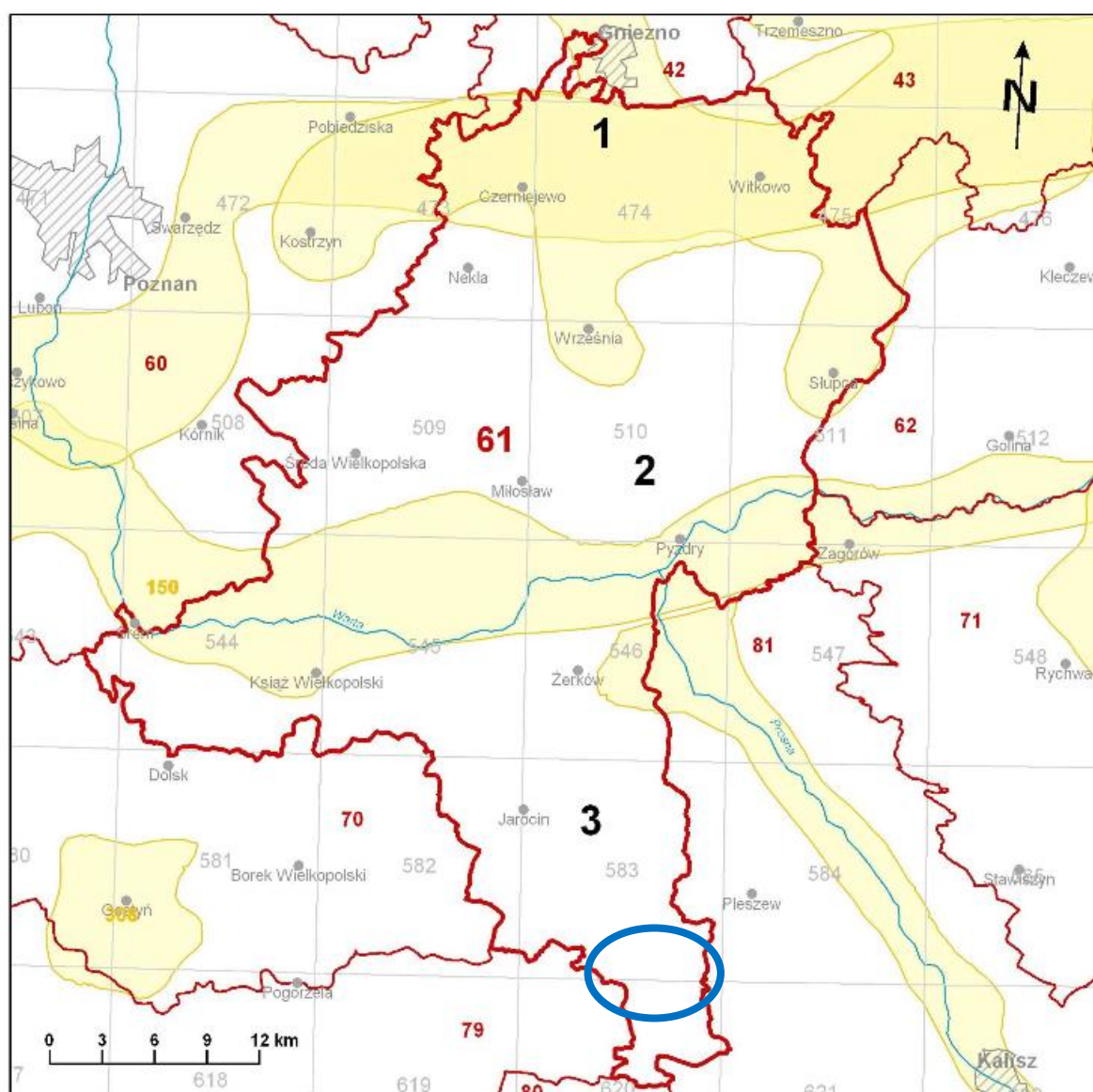
Wody podziemne

Od 2016 r. obowiązuje nowy podział w zakresie JCWPd. Na obszarze Polski wydzielono 172 części oraz 3 subczęści. Gmina Dobrzyca leży w zdecydowanej większości na terenie JCWPd nr 61 (Ryc. 3). Teren gminy położony jest także w niewielkich fragmentach na obszarze JCWPd nr 79 oraz JCWPd nr 81.

Badania jakości wód podziemnych w województwie wielkopolskim w ramach monitoringu diagnostycznego zostały przeprowadzone w 2016 roku. Na obszarze JCWPd nr 61 w ramach monitoringu diagnostycznego w 2016 r. znajdowało się 12 punktów kontrolnych. Wśród wszystkich wykonanych prób, wykorzystanych do oceny stanu chemicznego, wód o bardzo dobrej jakości (I klasy) nie oznaczono, wody dobrej jakości (II klasy) stwierdzono w 3 próbach, zadowalającą jakość wód (III klasa), w 6 próbach, oraz w żadnej próbie nie wykazano niezadawalającej (IV klasa) oraz złej jakości wód (V klasa). Na terenie gminy Dobrzyca nie znajdował się żaden punkt kontrolny. Najbliżej gminy Dobrzyca, oraz obszaru opracowania, zlokalizowany był punkt kontrolny w miejscowości Wałków w gminie Koźmin Wielkopolski, na którym określono klasę jakości wód jako III. Dla JCWPd zasadniczym celem środowiskowym jest zachowanie dobrego stanu chemicznego i dobrego stanu ilościowego.

Obszar gminy Dobrzyca znajduje się poza Głównymi Zbiornikami Wód Podziemnych.

Ryc. 3 Lokalizacja obszaru gminy Dobrzyca na tle jednolitych części wód podziemnych

Wody powierzchniowe

Przez gminę Dobrzyca przepływają rzeki Lutynia (we wschodniej części) i jej dopływ – Patoka (przez centralną część gminy, w tym miasto Dobrzyca). W części południowej znajdują się również mniejsze rzeki: odcinek Orli (w Koźmińcu) oraz Trzebówka (w Trzebowej). Obszar gminy należy przede wszystkim do zlewni rzeki Warty (Lutynia i Patoka), natomiast rzeka Orla jest dopływem Baryczy bezpośrednio dopływającej do Odry. Na obszarze gminy nie ma żadnych jezior ani większych zbiorników wodnych. Na Lutyni planuje się w przyszłości powstanie sztucznego zbiornika poprzez spiętrzenie jej wód. Patoka natomiast zaliczona jest do wód istotnych dla regulacji stosunków wodnych na potrzeby rolnictwa.

Celem środowiskowym dla jednolitych części wód powierzchniowych niewyznaczonych jako sztuczne lub silnie zmienione, jest ochrona, poprawa oraz przywracanie stanu, tak aby osiągnąć dobry stan tych wód, a także zapobieganie pogorszeniu ich stanu. Celem środowiskowym dla sztucznych i silnie zmienionych jednolitych części wód powierzchniowych jest ochrona tych wód oraz poprawa ich potencjału ekologicznego i stanu chemicznego, tak aby

osiągnąć dobry potencjał ekologiczny i dobry stan chemiczny wód powierzchniowych, a także zapobieganie pogorszeniu ich potencjału ekologicznego oraz stanu chemicznego. Cele te realizuje się przez podejmowanie działań wskazanych dla poszczególnych części wód.

Ocena stanu JCW za rok 2015 obejmuje wszystkie JCW badane w latach 2011-2015 zachowując ważność zgodnie z zasadą dziedziczenia. Dziedziczenie oceny jest przeniesieniem wyników oceny JCW (elementów biologicznych, fizykochemicznych, hydromorfologicznych i chemicznych) na kolejny rok, w przypadku gdy JCW nie była objęta monitoringiem. Dane z 2016 roku dotyczą monitoringu operacyjnego realizowanego dla wód zagrożonych niespełnieniem celów środowiskowych oraz monitoringiem obszarów chronionych na obszarach wrażliwych na eutrofizację wywołaną zanieczyszczeniami pochodzącymi ze źródeł komunalnych.

Gminę Dobrzyca swym zasięgiem obejmują cztery jednolite części wód: Lutynia do Radowicy (PLRW60001618524), Giszka (PLRW6000161849329), Ner (PLRW600017184949) oraz Lubieszka (PLRW600016185269). Wyniki dla poszczególnych jednolitych części wód na terenie gminy Dobrzyca zostały przedstawione w tabeli poniżej.

Tab. 1. Wyniki i klasyfikacja wskaźników jakości powierzchniowych wód powierzchniowych dla wszystkich JCW położonych na terenie gminy Dobrzyca w latach 2015 - 2016
(źródło: WIOŚ Poznań)

Nazwa jednolitej części wód [europejski kod JCW]	Nazwa punktu pom. kontroln.	Rok	Klasa elementów biologicznych	Klasa elem. hydromorfologicznych	Klasa elementów fizykochemicznych	Potencjał ekologiczny	Stan
Lutynia do Radowicy [PLRW60001618524] naturalna część wód	Wyszki	2015	III	II	PSD Poniżej stanu dobrego	Umiarkowany	Zły
		2016	II	II	PSD Poniżej stanu dobrego	Umiarkowany	Zły
Lubieszka [PLRW600016185269] naturalna część wód	Parzewnia	2015	IV	II	PSD Poniżej stanu dobrego	Słaby	Zły
		2016	III	I	PSD Poniżej stanu dobrego	Umiarkowany	Dobry
Orla od źródła do Rdęcy [PLRW6000161849329] silnie zmieniona część wód	Tursko	2015	III	II	PPD Potencjał poniżej dobrego	Umiarkowany	Zły
		2016	III	II			
Ner [PLRW600017184949] silnie zmieniona część wód	Rokutów	2015	III	II	PSD Poniżej stanu dobrego	Umiarkowany	Zły

JCWP „Lutynia do Radowicy”, „Lubieszka” i „Ner” zaliczone zostały do części wód wyznaczonych jako obszar wrażliwy na substancje biogenne - obszary wrażliwe wyznaczone na mocy dyrektywy 91/676/EWG oraz na mocy dyrektywy 91/271/EWG.

Zgodnie z *Rozporządzeniem Dyrektora RZGW w Poznaniu z dnia 28 lutego 2017 r. (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z 28 lutego 2017 r. poz 1638) w sprawie określenia w regionie wodnym Warty wód powierzchniowych i podziemnych wrażliwych na zanieczyszczenie*

związkami azotu ze źródeł rolniczych oraz obszaru szczególnie narażonego, z którego odpływ azotu ze źródeł rolniczych do tych wód należy ograniczyć” JCW „Lutynia do Radowicy”, „Lubieszka” i „Ner” zaliczone zostały do wrażliwych na zanieczyszczenie związkami azotu ze źródeł rolniczych. Cały region wodny Warty określony został jako obszar szczególnie narażony na zanieczyszczenia związkami azotu ze źródeł rolniczych.

OSN nie posiadają jeszcze przypisanych do nich programów działań. Obecnie trwają prace nad przygotowaniem jednakowego dla wszystkich obszarów *Programu działań mających na celu ograniczenie odpływu azotu ze źródeł rolniczych*.

Dotychczas obowiązujący program wskazywał obowiązki osób prowadzących działalność w obszarach występowania wód wrażliwych na związki azotu ze źródeł rolniczych dotyczące poprawy praktyki rolniczej w zakresie okresów i zasad nawożenia, warunków przechowywania nawozów naturalnych, nawożenia w pobliżu cieków, stosowania dawek oraz postępowania z odciekami.

W 2012 r. w gminie Dobrzyca znajdowały się trzy oczyszczalnie ścieków, w tym dwie zakładowe oraz jedna gminna (Tab. 2). Od 2012 roku na terenie miasta etapowo rozwijana jest sieć kanalizacji sanitarnej grawitacyjnej i tłocznej wraz z przepompowniami.

Tab. 2. Oczyszczalnie ścieków na terenie gminy Dobrzyca w 2012 r.

(Źródło: Informacja o stanie środowiska i działalności kontrolnej Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w powiecie pleszewskim roku 2012)

Miejscowość/Ekspluatujący	Obszar obsługiwany	Ilość ścieków w m ³
Dobrzyca Gmina Dobrzyca	Gmina Dobrzyca	32 170
Dobrzyca „ADROS” Sp. z o.o.	Zakład	118 358
Kowalew OSM Kowalew-Dobrzyca	Zakład Produkcyjny w Dobrzycy	42 430

Jakość powietrza atmosferycznego

Odnośnie oceny jakości powietrza atmosferycznego, obszar gminy Dobrzyca przydzielono do strefy wielkopolskiej, obejmującej całe województwo poza Poznaniem i Kaliszem. Pełna ocena stanu czystości obejmuje następujące zanieczyszczenia: dwutlenek azotu, dwutlenek siarki, benzen, ołów, arsen, nikiel, kadm, benzo(a)piren, pył PM10, pył PM2,5, ozon i tlenek węgla.

Według rocznej oceny jakości powietrza w województwie wielkopolskim wynikiem oceny jest zaliczenie strefy do jednej z poniższych klas:

- klasa A – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy nie przekraczają odpowiednio poziomów dopuszczalnych lub poziomów docelowych;
- klasa B – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalny, lecz nie przekraczają poziomów dopuszczalnych powiększonych o margines tolerancji;
- klasa C – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalny lub poziomy docelowy powiększony o margines tolerancji, a w przypadku gdy margines tolerancji nie jest określony – poziomy dopuszczalny lub poziomy docelowy;
- klasa D1 – jeżeli poziom stężeń ozonu nie przekracza poziomu celu długoterminowego;
- klasa D2 – jeżeli poziom stężeń ozonu przekracza poziom celu długoterminowego.

W 2016 roku wykonano ocenę jakości powietrza w województwie wielkopolskim. Uwzględniając kryteria odnoszące się do ochrony zdrowia strefę wielkopolską zakwalifikowano do klasy C pod kątem zanieczyszczenia pyłem PM_{2,5}, pyłem PM₁₀ i benzo(a)pirenem oraz ozonem, a w przypadku pozostałych substancji – do klasy A.

Klasa strefy jest określana na podstawie stężeń występujących w rejonach potencjalnie najbardziej zanieczyszczonych daną substancją. W rezultacie, nawet niezbyt rozległy obszar przekroczeń wartości normatywnych będzie miał wpływ na wynik klasyfikacji całej strefy o dużym obszarze. Z tego względu ważne jest podkreślenie faktu, że zaliczenie strefy do klasy C pod względem niektórych substancji nie oznacza złej jakości powietrza na całym jej terenie, a jest jedynie sygnałem, że w granicach strefy istnieją obszary wymagające podjęcia i prowadzenia działań na rzecz poprawy jakości powietrza.

W wyniku oceny według kryterium odniesionych do ochrony roślin strefę wielkopolską pod kątem dwutlenku siarki, tlenków azotu i ozonu zaliczono do klasy A. Z uwagi na rozległy obszar i uogólnienie wyników dla strefy wielkopolskiej, stan jakości powietrza atmosferycznego w Dobrzycy może być lepszy od przydzielonych klas. Stwierdzono przekroczenia wartości normatywnej ozonu (6000 µg/m³xh) wyznaczonej jako poziom celu długoterminowego. Termin osiągnięcia poziomu celu długoterminowego określono na rok 2020.

Z uwagi na rozległy obszar i uogólnienie wyników dla strefy wielkopolskiej, stan jakości powietrza atmosferycznego w gminie Dobrzyca może być lepszy od przydzielonych klas.

Zgodnie z „Aktualizacją programu ochrony środowiska dla gminy Dobrzyca na lata 2011-2014 z perspektywą na lata 2015-2017” głównymi źródłami zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego są przede wszystkim: zanieczyszczenia komunikacyjne – liniowe, pochodzące ze źródeł niskiej emisji. Na obszarze gminy Dobrzyca nie ma większych zakładów przemysłowych będących źródłem dużego zanieczyszczenia powietrza. Na jakość powietrza wpływ mają przede wszystkim: emisja zanieczyszczeń pochodząca z palenisk domowych, kotłowni ogrodnich i obiektów przemysłowych i przetwórczych. Istotnym czynnikiem zagrożenia dla środowiska jest spalanie węgla niskiej jakości, a przede wszystkim spalanie odpadów (np. plastiki, odpady lakierowane i laminowane, itp.). Drugim ważnym czynnikiem wpływającym na jakość powietrza jest emisja substancji gazowych i pyłowych związana z ruchem komunikacyjnym i przestarzałym taborem samochodowym. Wiąże się to zarówno ze stanem technicznym dróg, a także - jak w bardzo wielu miejscowościach w Polsce - prowadzeniem ruchu tranzytowego drogami i ulicami biegnącymi przez obszary gęsto zabudowane. Także szerokość dróg oraz ich nawierzchnia mają istotne znaczenie dla natężenia oddziaływania urządzeń komunikacyjnych na środowisko. Brak płynności ruchu, wolne przejazdy wiążą się ze zwiększoną emisją spalin i hałasu.

Klimat akustyczny

Przez gminę Dobrzyca nie przebiegają żadne drogi krajowe lub wojewódzkie, ani żadne linie kolejowe, które mogłyby być źródłem hałasu komunikacyjnego. W gminie znajdują się natomiast drogi powiatowe. Nie było jednak dla nich przeprowadzanych żadnych badań akustycznych lub pomiarów ruchu drogowego. Na podstawie wizji terenowej, określono, że ruch pojazdów na wszystkich drogach w gminie jest bardzo mały. Większość ruchu tranzytowego omija gminę od północy i wschodu (drogi krajowe nr 11 i 12 przez gminy: Jarocin, Kotlin i Pleszew) oraz od zachodu (droga krajowa nr 15 przez gminy Jarocin i Koźmin Wielkopolski). Ponadto z powodu małej liczby mieszkańców gminy oraz małej gęstości zaludnienia istniejące drogi nie są obciążone znacznym ruchem komunikacyjnym. Z tych powodów zakłada się niski poziom hałasu komunikacyjnego na jej terenie.

W gminie zlokalizowanych jest mało zakładów, które mogłyby w znaczący sposób

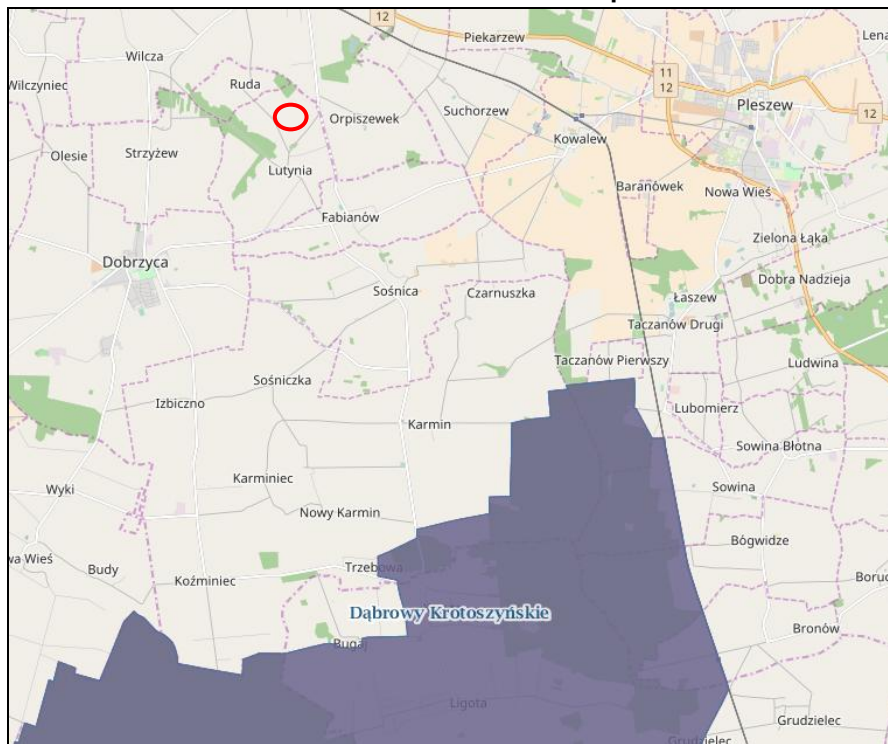
negatywnie oddziaływać na środowisko akustyczne. Nie było przeprowadzanych żadnych badań dotyczących hałasu przemysłowego.

Obszary chronione i cenne przyrodniczo

Dolina Lutyni, jak i Patoki (dopływu Lutyni) zostały w planie województwa wskazane jako regionalne korytarze ekologiczne dolin rzecznych.

Na terenie gminy Dobrzyca, w jej południowo-wschodniej części znajdują się północne fragmenty dwóch obszarów Natura 2000: Obszar specjalnej ochrony ptaków Dąbrowy Krotoszyńskie [PLB300007] oraz Obszar mający znaczenie dla Wspólnoty Uroczyska Płyty Krotoszyńskiej [PLH300002], utworzony w celu ochrony siedlisk przyrodniczych. Obszary te obejmują prawie takie same tereny. W obu przypadkach powierzchnia całkowita obszaru wynosi powyżej 34 tys. ha. Znajdują się one w granicach dziesięciu gmin województwa wielkopolskiego. Jedynie północny ich fragment zlokalizowany jest w gminie Dobrzyca. Występujące w obrębie tych terenów lasy to przede wszystkim lasy dębowe, w których dominuje dąb szypułkowy. Jest to jeden z największych w Europie zwartych kompleksów tych lasów. Oprócz wspomnianych lasów dębowych występuje na danym terenie także grąd środkowoeuropejski, a w wilgotnych zagłębieniach – łąg olszowy i wiązowo-jesionowy. W granicach obszarów Natura 2000 znajduje się trzynaście typów siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Siedliskowej, w tym trzy priorytetowe oraz cztery mające znaczenie dla przedmiotów ochrony obszaru. Z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej występują dwadzieścia trzy gatunki ptaków oraz czterdzieści dwa migrujące niewymienione w załączniku. Najbardziej rozpowszechnionym gatunkiem jest dzięcioł średni. Na analizowanym obszarze występuje około 4% jego populacji krajowej. Ostoja ma również znaczenie dla dzięcioła zielonosiwego.

Ryc. 4. Lokalizacja Obszarów Natura 2000 na terenie gminy Dobrzyca w odniesieniu do obszaru planu

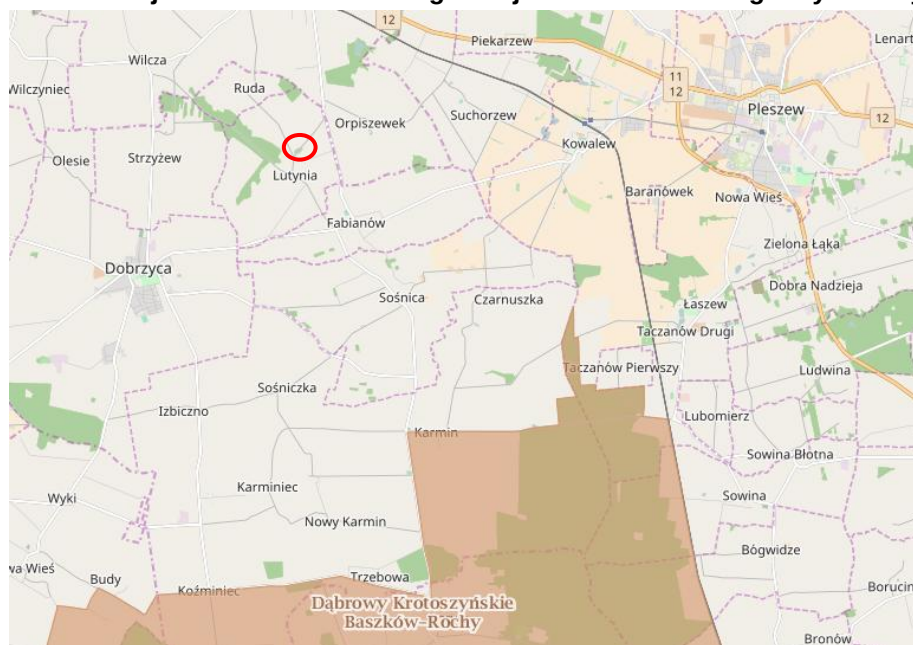

(Źródło: geoserwis GDOŚ, 2017r.)

Oprócz wyżej opisanych obszarów Natura 2000, w granicach gminy (w jej południowych fragmentach) znajduje się część Obszaru Chronionego Krajobrazu Dąbrowy

Krotoszyńskie Baszków-Rochy. Obejmuje on powierzchnię około 55 800 ha, w tym dużą część objętą już ww. obszarami Natura 2000. Tereny te charakteryzują się bardzo zróżnicowaną roślinnością. Występuje tam wiele gatunków roślin rzadkich i ginących. Oprócz wspomnianych w poprzednim akapicie lasów (głównie dębowych), na danym terenie cenne są również torfowiska niskie i przejściowe, a także łąki. W granicach tej formy ochrony przyrody znajduje się sześć rezerwatów przyrody: Baszków, Buczyzna Helenopol, Dąbrowa Smoszew, Dąbrowa koło Biadek Krotoszyńskich, Miejski Bór, Mszar Bogdaniec, ale żaden z nich nie jest zlokalizowany w granicach lub w bezpośrednim sąsiedztwie gminy Dobrzyca.

Ryc. 5. Lokalizacja Obszaru Chronionego Krajobrazu na terenie gminy Dobrzyca

(Źródło: geoserwis GDOŚ, 2017r.)

6. Charakterystyka, analiza i ocena stanu środowiska na terenie objętym opracowaniem

6.1. Stan zagospodarowania i środowiska przyrodniczego

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, będący przedmiotem prognozy oddziaływania na środowisko, obejmuje jedną działkę ewidencyjną o nr 15, zlokalizowaną w obrębie Lutynia w gminie Dobrzyca.

Obszar opracowania planu zajmuje powierzchnię ok. 2,3 ha. Jest częściowo zagospodarowany i zabudowany. Na działce zlokalizowany jest budynek mieszkalny jednorodzinny oraz budynki gospodarcze związane z rolnictwem. W pozostałej części działki znajdują się tereny niezagospodarowane użytkowane rolniczo. Teren zlokalizowany jest przy drodze gminnej. W sąsiedztwie obszaru planu znajduje się zabudowa siedliskowa oraz tereny rolnicze. Na południowy zachód od obszaru opracowania przepływa rzeka Lutynia. Przedmiotowy teren znajduje się poza granicami form ochrony przyrody. Najbliżej położonymi obszarami NATURA 2000 są Uroczyska Płyty Krotoszyńskiej PLH 300002 oraz obszar specjalnej ochrony ptaków Dąbrowy Krotoszyńskie PLB300007, które są oddalone około 7 km od obszaru objętego analizą. Teren objęty opracowaniem jest wyposażony w sieć wodociągową. W 2017 roku Lutynia objęta będzie kanalizacją sanitarną. Brak jest natomiast sieci kanalizacji deszczowej.

**Ryc. 6. Użytkowanie obszaru objętego miejscowym planem
(Źródło: geoportal.gov.pl)**

— Obszar objęty projektem planu

Stan środowiska na obszarze objętym planem można ocenić jako dobry. Odnośnie oceny jakości powietrza atmosferycznego w 2016 roku, uwzględniając kryteria odnoszące się do ochrony zdrowia, strefę wielkopolską, do której należy obszar objęty planem zakwalifikowano do klasy C pod kątem zanieczyszczenia pyłem PM_{2,5}, pyłem PM₁₀ oraz benzo(a)pirenem natomiast pod kątem pozostałych zanieczyszczeń – do klasy A.

Teren objęty opracowaniem położony jest poza głównymi terenami zurbanizowanymi na obszarze rolniczym. Emisja gazów i substancji szkodliwych do powietrza stanowi, zwłaszcza w chłodnej połowie roku istotne zagrożenie dla życia i zdrowia ludzi. Spalanie węgla w gospodarstwach domowych jest źródłem niemal 50 % emisji dwutlenku siarki i 32 % tlenków azotu. Wynika to z jednej strony z braku możliwości stosowania ekologicznych nośników energii (gaz – brak sieci, drewno – niska lesistość), a także czynników ekonomicznych (niska dochodowość wielu gospodarstw domowych, wysokie bezrobocie).

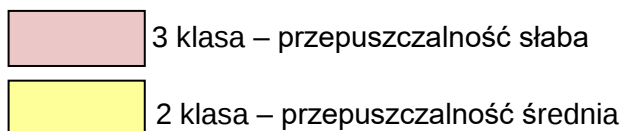
Według mapy hydrograficznej podłoże na obszarze objętym projektem planu stanowią w części południowej grunty o przepuszczalności słabej (3 klasa) oraz w części północnej grunty o przepuszczalności średniej (2 klasa). Fragment mapy hydrograficznej na terenie opracowania został przedstawiony na ryc. 7.

Obszar objęty projektem planu znajduje się poza zasięgiem Głównych Zbiorników Wód Podziemnych, w zasięgu Jednolitej Części Wód Podziemnych nr 61, dla której stan chemiczny i ilościowy określony został jako dobry, a przedmiotowa JCWPd niezagrożona jest ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych. Na obszarze brak ujęć wód podziemnych. Teren opracowania położony jest poza obszarami szczególnego zagrożenia powodzią. Obszar objęty miejscowym planem znajduje się w granicach Jednolitej Części Wód Powierzchniowych „Lutynia do Radowicy”, która zagrożona jest nieosiągnięciem celów środowiskowych. Aktualny stan JCWP ocenia się jako zły. Na obszarze opracowania nie występują wody powierzchniowe, ciekі ani zbiorniki wodne. Na terenie objętym planem nie występują wyraźne obniżenia ani przewyższenia terenu, nie jest on zagrożony ruchami masowymi. Na obszarze planu nie występują gleby o wysokiej przydatności rolniczej (klasy I-III).

Ryc. 7. Mapa hydrograficzna dla obszaru planu

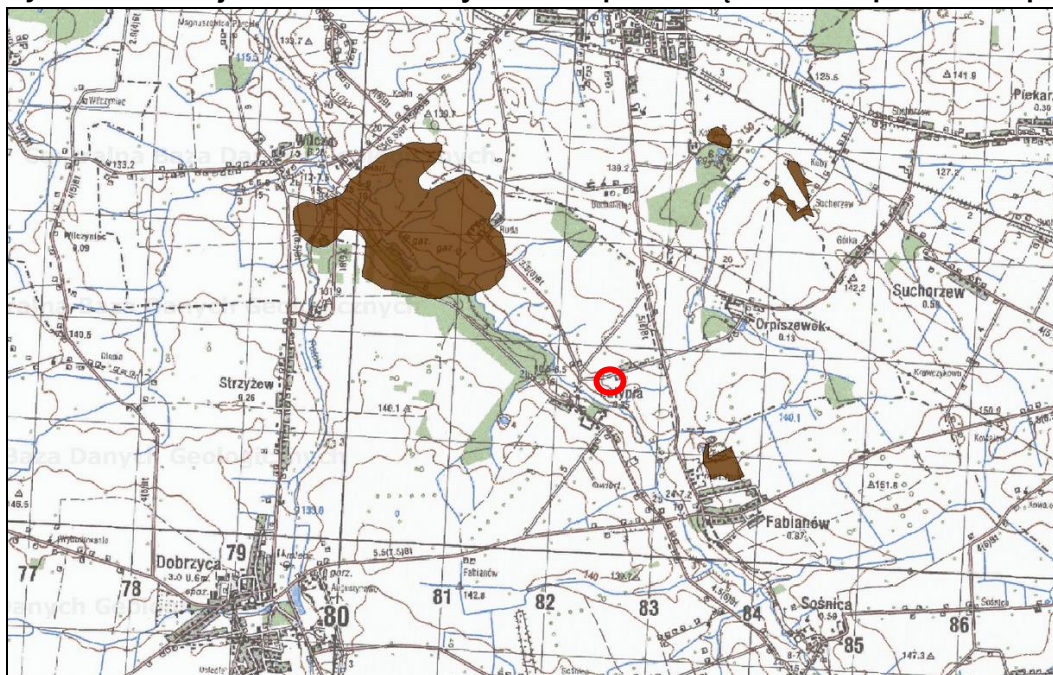

(Źródło: geoportal.gov.pl)

Obszar objęty miejscowym planem położony jest poza granicami udokumentowanych złóż kopalin (ryc.8.)

Ryc. 8. Lokalizacja udokumentowanych złóż kopalin w sąsiedztwie opracowania planu

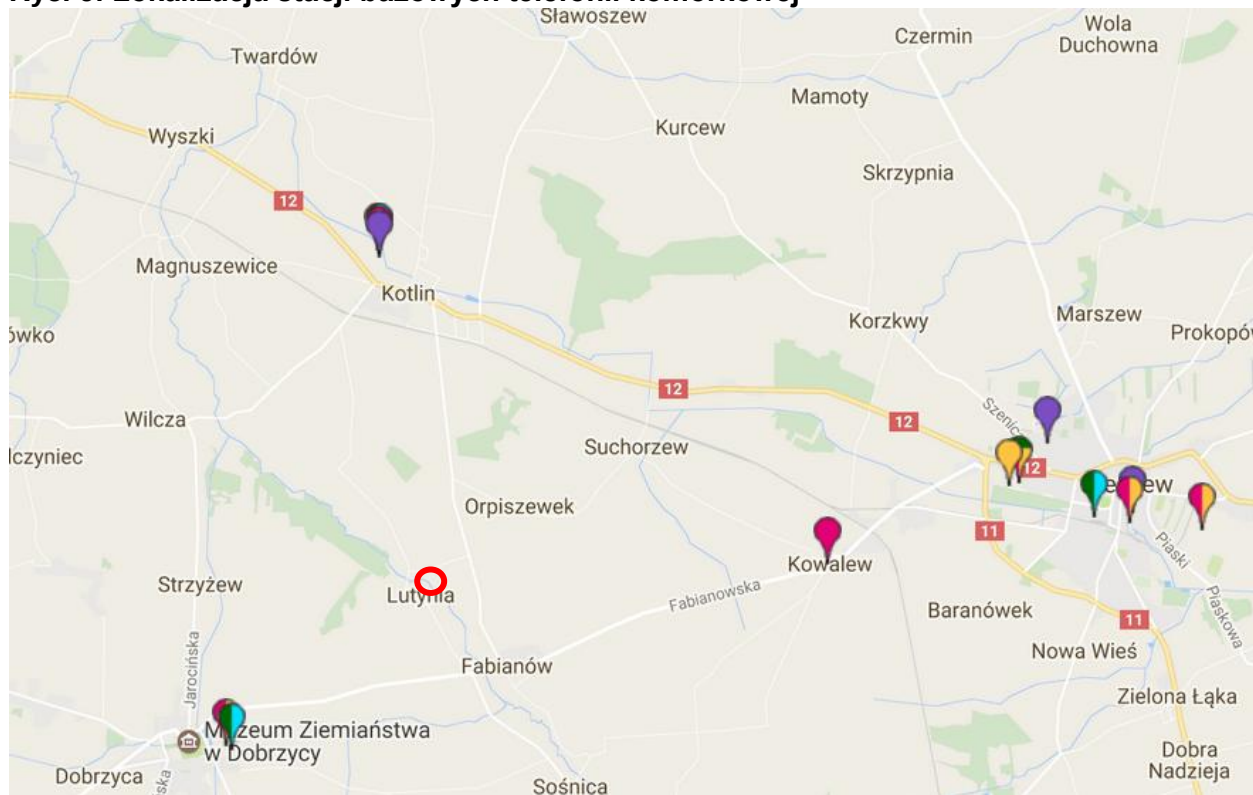

(Źródło: mapy.isok.gov.pl/imap)

Na obszarze objętym projektem planu brak jest stacji bazowych telefonii komórkowych,

które mogłyby być źródłem pól elektromagnetycznych. Najbliższe stacje zlokalizowane są w miejscowościach Kowalew i Dobrzyca.

Ryc. 9. Lokalizacja stacji bazowych telefonii komórkowej

(Źródło: <http://mapa.btsearch.pl/>)

6.2. Potencjalne zmiany zagospodarowania oraz stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu

Dla obszaru objętego opracowaniem obowiązują obecnie ustalenia dwóch miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego:

- miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Dobrzyca, uchwalonego uchwałą nr XXXVII/210/2006 Rady Gminy Dobrzyca z dnia 23 października 2006 r.,
- zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Dobrzyca, uchwalonego uchwałą nr XI/85/2015 Rady Gminy Dobrzyca z dnia 2 października 2015 r.

W planie z 2015 roku na części przedmiotowego terenu wyznaczony został teren 7RM – teren zabudowy zagrodowej w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodniczych (załącznik nr 7 do planu - Lutynia), na którym obowiązujące ustalenia nie pozwalają na realizację zamierzeń inwestycyjnych, polegających na budowie obory o powierzchni do 120 m² dla obsady 100 djP z możliwością rozbudowy do 180 djP. Obsada ta zawiera się w kategorii inwestycji mogących potencjalnie oddziaływać na środowisko. W przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu, na obszarze objętym projektu planu, będącego przedmiotem prognozy, funkcjonowałyby zapisy powyższego planu miejscowego.

Z uwagi na obowiązujące ustalenia w istniejącym miejscowym planie, na przedmiotowym terenie planowane przez inwestora inwestycje nie mogłyby być zrealizowane, ze względu na zapisy iż zabudowa zagrodowa nie może mieć charakteru zabudowy fermowej wymagającej opracowania raportu o oddziaływaniu inwestycji na środowisko.

W przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu nie należy się spodziewać

znaczących zmian w stosunku do stanu środowiska przyrodniczego, ze względu na to, że na podstawie obowiązującego planu dopuszczona jest zabudowa zagrodowa w północnej części działki i zachowane uprawy polowe w części południowej.

6.3. Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem

W związku z zamierzeniem lokalizacji inwestycji - budowy obory o powierzchni do 120 m² dla obsady 100 DJP z możliwością rozbudowy do 180 DJP w projekcie planu dopuszczone zostały inwestycje mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Oznacza to, że ustalenia planu dopuszczają maksymalną obsadę 209 DJP t.j. maksymalnie 209 krów. Cały region wodny Warty określony został jako obszar szczególnie narażony na zanieczyszczenia związkami azotu ze źródeł rolniczych, a JCW „Lutynia do Radowicy” w zasięgu której położony jest analizowany obszar zaliczona została do wrażliwych na zanieczyszczenie związkami azotu ze źródeł rolniczych. Stan JCW określony został jako zły a jako czynniki determinujące zagrożenie wskazane zostały rolnictwo i nierozpoznane presje.

Stan wód podziemnych zarówno ilościowy i jakościowy jest dobry. Analizowany teren położony jest poza zasięgiem Głównych Zbiorników Wód Podziemnych.

Ze względu na położenie na terenach słabo zurbanizowanych ocenia się, że stan powietrza atmosferycznego jest dobry, choć okresowo może ulegać pogorszeniu czasie sezonu grzewczego i spalania węgla niskiej jakości lub spalania odpadów.

6.4. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody

Na obszarze projektu planu nie zidentyfikowano znaczących problemów ochrony środowiska istotnych z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu dotyczących obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, ze względu na fakt, iż obszar położony jest w odległości około 7 km od obszaru specjalnej ochrony ptaków Dąbrowy Krotoszyńskie PLB300007 oraz obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty Uroczyska Płyty Krotoszyńskiej PLH300002.

Potencjalne konflikty przestrzenne związane z analizowanym planem wnikają z możliwości wprowadzaniem obory w sąsiedztwie istniejącej zabudowy mieszkaniowej. Wraz z intensyfikacją systemów utrzymania zwierząt powstały problemy z zapewnieniem dobrostanu zwierząt i ochrony środowiska. Z oddziaływaniem na środowisko bezpośrednio wiąże się przeciwdziałanie zmianom klimatu. Uwalnianie metanu w procesie fermentacji jelitowej oraz tlenków azotu z przechowywanych odchodów zwierząt ma zasadnicze znaczenie dla krajowego bilansowania emisji gazów cieplarnianych (GHG) na potrzeby Protokołu ONZ z Kyoto. Szczególnie w tym drugim przypadku, 75% udział rolnictwa w całości emisji stanowi ważny obszar dla prac badawczych i wdrożeniowych. Obecnie, utrzymując zwierzęta w różnych systemach, przy wysokiej obsadzie na jednostce powierzchni, mamy problemy z zapachami związanymi z emisją gazów i zagospodarowaniem odchodów. Nieprzyjemne zapachy, pochodzące z produkcji zwierzęcej nie są tolerowane przez mieszkańców obszarów wiejskich. Przez urządzenia wentylacyjne pomieszczeń dla zwierząt emituje się wraz z usuwanym zużytym powietrzem ogromne ilości dwutlenku węgla, amoniaku, siarkowodoru, metanu, tlenków azotu, pyłów i związków odorowych. Stąd, należy poszukiwać metod i sposobów ograniczających wprowadzanie tych gazów do środowiska. W zakresie ochrony środowiska wciąż nie uzyskano zadowalających postępów. Zdaniem Europejskiej Agencji Środowiska

(EEA), aż 86% naszego kraju posiada niezadowalającą czystość wód i w myśl Dyrektywy Azotanowej teren ten powinien zostać objęty statusem Obszaru Szczególnie Narażonego. Wspomniane ustalenia ze spotkania ministrów rolnictwa UE w Göteborgu sugerowały aż 60% redukcję rozpraszania związków azotu z produkcji zwierzęcej. Wprowadzenie takich unormowań musi sięgnąć głęboko w stosowane technologie, począwszy od sposobu żywienia zwierząt, poprzez systemy ich utrzymania, przechowywanie nawozów naturalnych, dodatkowe wyposażenie filtracji powietrza czy przetwarzanie odchodów w biogazowniach. Dalszego rozwoju wymagają tzw. Najlepsze Dostępne Techniki (BAT), których wykorzystanie w chowie zwierząt ma uchronić środowisko przed negatywnym oddziaływaniem. Wiele ze stosowanych dotąd metod redukcji wymaga ostrej weryfikacji ze względu na małą skuteczność.

W związku z powyższym, ze względu na położenie w zasięgu obszaru szczególnie narażonego na zanieczyszczenie azotanami pochodzenia rolniczego jako główny problem ochrony środowiska określono ochronę wód powierzchniowych w celu osiągnięcia założonych celów środowiskowych. Kolejnym problemem ochrony środowiska będzie minimalizacja oddziaływania hodowli zwierzęcej, w tym w zakresie emisji odorów i hałasu.

Pozostałe problemy ochrony środowiska obejmują :

- niezadowalający stan powietrza atmosferycznego w strefie wielkopolskiej, ochrona powietrza atmosferycznego z uwagi na powtarzające się odnotowanie na obszarze województwa wielkopolskiego przekroczenia dopuszczalnych norm,
- zapobieganie konfliktom przestrzennym.

7. PRZEWIDYWANE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO I JEGO ELEMENTY

Każda ingerencja człowieka w środowisko niesie za sobą konsekwencje i oddziaływania na przyrodę, zarówno pozytywne, jak i negatywne. Zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju ingerencja ta powinna się odbywać z poszanowaniem dla środowiska naturalnego, zachowaniem równowagi przyrodniczej i trwałości podstawowych procesów przyrodniczych. Ograniczenie pogłowia zwierząt zgodne będzie z respektowaniem rolniczego charakteru regionu z zachowaniem dobrych warunków życia okolicznych mieszkańców.

7.1. Przewidywane oddziaływanie na cele i przedmiot ochrony Obszarów Natura 2000 oraz integralność tych obszarów

Obszar objęty miejscowym planem leży poza ustanowionymi prawnie formami ochrony przyrody. Najbliżej położonymi obszarami NATURA 2000 są Uroczyska Płyty Krotoszyńskiej PLH 300002 oraz obszar specjalnej ochrony ptaków Dąbrowy Krotoszyńskie PLB300007, które są oddalone około 8 km w linii prostej. Wobec powyższego oraz skali inwestycji nie przewiduje się negatywnego oddziaływania na cele i przedmiot ochrony Obszarów Natura 2000 oraz integralność tych obszarów.

7.2. Wpływ na różnorodność biologiczną, faunę i florę

Ustawa o *ochronie przyrody* określa, że w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego muszą być uwzględnione cele ochrony przyrody. Wśród nich do najbardziej istotnych należą:

- utrzymanie procesów ekologicznych i stabilności ekosystemów,
- zachowanie różnorodności biologicznej,
- zapewnienie ciągłości istnienia gatunków roślin, zwierząt i grzybów, wraz z ich siedliskami, przez ich utrzymywanie lub przywracanie do właściwego stanu ochrony,
- ochrona walorów krajobrazowych, zieleni oraz zadrzewień.

Jednym z głównych zagrożeń dla bioróżnorodności i wymierania gatunków jest niszczenie przez człowieka warunków odpowiednich dla funkcjonowania danego gatunku. Nie przewiduje się znaczącego oddziaływania w tym zakresie ze względu na fakt, iż plan miejscowy obejmuje tereny już zurbanizowane, a nowa zabudowa rozwijać będzie się w nawiązaniu do zabudowy istniejącej, na terenach użytkowanych rolniczo. Obszar objęty projektem miejscowego planu jest w części zagospodarowany zabudową siedliskową. W południowej części opracowania grunty pozostają w użytkowaniu rolniczym jako grunty orne. Część terenu jest utwardzona. Na obszarze występują zbiorowiska ruderalne. W czasie wizji terenowej nie stwierdzono występowania żadnych gatunków roślin, grzybów i zwierząt chronionych na obszarze objętym planem.

Ze względu na to, że obszar objęty planem jest w całości zagospodarowany, a tereny niezabudowane zajęte są przez fitocenozy synantropijne z dominacją pospolitych fitocenz ruderalnych nie przewiduje się negatywnego wpływu na stan bioróżnorodności obszaru objętego planem ani rośliny.

W odniesieniu do zwierząt planowana inwestycja może mieć wpływ na ptaki. Zabudowa wiejska z zadrzewieniami, sadami i ogrodami, otoczona polami uprawnymi i łąkami stanowi bardzo urozmaiconą mozaikę siedlisk zamieszkiwaną przez bogaty zespół ptaków. Są wśród nich zarówno gatunki leśne, jak i typowe dla terenów otwartych. Część z nich przystosowała się do bytowania w bezpośrednim sąsiedztwie człowieka gniazdując w zagrodach gospodarczych, a inne występują tylko na obrzeżach osad. Ustalenia planu miejscowego nie wpłyną na zmianę charakteru obszaru i nadal pozostaną stabilnym siedliskiem dla ptaków zasiedlających zurbanizowane tereny wiejskie. W przypadku przebudowy, rozbiórki lub modernizacji istniejących budynków należy sprawdzić czy budynki te nie są miejscem gniazdowania i bytowania chronionych gatunków ptaków lub nietoperzy dla których obowiązują zakazy wynikające z ustawy o ochronie przyrody dotyczące umyślnego chwytania lub okaleczania, zabijania, bądź niszczenia miejsc gniazdowania. W przypadku możliwości naruszenia zakazów wynikających z ustawy należy uzyskać zezwolenie na odstępstwa od zakazów obowiązujących w stosunku do zwierząt chronionych. Jako działanie kompensacyjne w takim przypadku można wprowadzać zastępcze miejsce gniazdowania w postaci budek (skrzynek) lęgowych dostosowanych do potrzeb danego gatunku. Nie prognozuje się również bezpośredniego zagrożenia dla zachowania różnorodności biologicznej na rozpatrywanym terenie.

Na drugim miejscu jest wprowadzanie przez człowieka gatunków pochodzących z innych rejonów geograficznych, tzw. obcych gatunków inwazyjnych, które wypierają gatunki rodzime. W związku z powyższym przy wprowadzaniu roślinności zaleca się stosowanie gatunków rodzimych z wykluczeniem gatunków obcych, w szczególności określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska w sprawie listy roślin i zwierząt gatunków obcych, które w przypadku uwolnienia do środowiska przyrodniczego mogą zagrozić gatunkom rodzimym lub siedliskom przyrodniczym.

7.3. Wpływ na ludzi, w tym klimat akustyczny

Plan miejscowy dopuszcza możliwość realizacji inwestycji mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko z zakresu chowu i hodowli zwierząt do 209 DJP (dużych jednostek przeliczeniowych) t.j. maksymalnie 209 krów. Na tym etapie inwestycji brak informacji czy hodowla odbywać się będzie kierunku mięsnym, mlecznym czy mieszanym. Jedyną informacją jest intencja inwestora dotycząca lokalizacji inwestycji etapowo – aktualnie budowa obory dla 100 DJP z późniejszą możliwością rozbudowy do 180DJP. Brak szczegółowych informacji jaka technologia hodowli zostanie zastosowana, w związku z tym nie jest możliwe wskazanie rzeczywistego oddziaływania inwestycji na środowisko, a jedynie oddziaływania potencjalne.

Zgodnie z informacją NIK o wynikach kontroli funkcjonowała wielkotowarowych ferm zwierząt przeprowadzonej w 2014 roku wykazał, że skargi społeczeństwa dotyczące uciążliwości ferm wielkotowarowych odnosiły się głównie do uciążliwości odorowej, nieprawidłowego gospodarowania oraz hałasu związanego z produkcją. Wnosić zatem należy, że konflikty przestrzenne generowane przez fermy wynikają z braku uregulowań prawnych (np.: dotyczących emisji odorów), nieprzestrzegania przepisów przez przedsiębiorców oraz niewystarczającej kontroli przez organy do tego przewidziane. Wnioskować należy, że przewidywane oddziaływanie inwestycji stanowić będzie wypadkową tych czynników.

Eksplotacja przedmiotowego gospodarstwa wiązała się będzie z emisją substancji do powietrza, w szczególności zapachowo czynnych. Głównymi źródłami emisji będą procesy hodowli bydła, a więc oddziaływanie zależne będzie od przyjętych technologii karmienia np.: paszami zbilansowanymi oraz od rodzaju wytwarzanego nawozu – gnojowicy lub obornika oraz miejsca i sposobu ich przechowywania. Najbardziej niekorzystny, ze środowiskowego punktu widzenia jest chów bezściółkowy, generujący powstawanie ogromnych ilości gnojowicy. Stanowi ona nawóz wysoce skoncentrowany, o wysokiej zawartości składników mineralnych, zanieczyszczony mikrobiologicznie. Jej niewłaściwe magazynowanie, wylewanie i utylizowanie może prowadzić do poważnych zagrożeń, tak dla środowiska naturalnego, jak i zdrowia człowieka. Obornik, wytwarzany w fermach w systemie ściółkowym, zawiera znacznie więcej stałej materii organicznej, ma znacznie wyższą temperaturę (mniej korzystne warunki rozwoju mikroorganizmów chorobotwórczych) i uważany jest za bardziej przyjazny środowisku. Źródłem emisji będą również poruszające się po gospodarstwie pojazdy, jednakże ze względu na skalę i zakres inwestycji nie przewiduje się, aby było to oddziaływanie znaczące. Uciążliwością znacząco wpływającą na jakość życia jest odór związany z odchodami zwierzęcymi. W polskim prawie brak standardów pozwalających na określenie koniecznych do dotrzymania standardów. Jest to natomiast jeden z głównych czynników wskazywanych jako czynnik negatywnie wpływający na ochronę zdrowia i warunków jakości życia. Problemem jest również ilość odchodów zwierzęcych i ich zagospodarowanie oraz zagrożenie mikrobiologiczne. Odpady zwierzęce i zwierzęta padłe należy przechowywać w specjalnie do tego przystosowanych pojemnikach a następnie przekazywać do utylizacji firmom posiadającym specjalne uprawnienia w tym zakresie.

Ze względu na ograniczenie skali inwestycji do maksymalnej obsady zwierząt do 209DJP, t.j. maksymalnie 209 krów, przy zastosowaniu najlepszych dostępnych technik i wywiązywaniu przedsiębiorcy z obowiązków przewidzianych przepisami prawa nie przewiduje się znacząco negatywnego oddziaływania na środowisko i zdrowie ludzi.

Bezpośredni, ale krótkotrwały lub chwilowy charakter, może mieć uciążliwość akustyczna związana z fazą budowy obiektów budowlanych na poszczególnych terenach. Wraz z rozpoczęciem działalności, inwestor jest zobligowany do dołożenia wszelkich starań, aby nie powodowała ona przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu oraz nie oddziaływała negatywnie poza teren, do którego inwestor posiada tytuł prawny. Teren położony jest poza obszarami oddziaływania głównych szlaków komunikacyjnych.

Na obszarze planu lub w jego sąsiedztwie istnieje możliwość powstania nowych stacji bazowych telefonii komórkowych. Byłyby one źródłem pól elektromagnetycznych, ale ich rzeczywisty wpływ na ludzi będzie zależał od dokładnego miejsca ich lokalizacji, dlatego na tym etapie nie ma możliwości określenia ich oddziaływania.

W planie wprowadzono nakaz, aby oddziaływanie z instalacji nie powodowało przekroczenia standardów jakości środowiska określonych w przepisach odrębnych, poza terenem, do którego inwestor posiada tytuł prawny. W zakresie zaopatrzenia w ciepło do celów grzewczych i technologicznych ustalono nakaz stosowania paliw charakteryzujących się niskimi

wskaźnikami emisyjnymi, energii elektrycznej lub odnawialnych źródeł energii a w zakresie gospodarki odpadami ustalono nakaz gromadzenia i zagospodarowania odpadów, zgodnie z przepisami odrębnymi.

W związku z powyższym projektowane zagospodarowanie terenu nie powinno zatem wprowadzać dodatkowych zagrożeń dla zdrowia ludzi pod warunkiem bezwzględnego wyegzekwowania wszystkich ustaleń zawartych w planie. Potencjalnym źródłem zagrożenia może być zatem niepełna realizacja wytycznych planu, dotyczących zapewnienia odpowiedniej jakości środowiska na przedmiotowych terenie.

7.4. Wpływ na wody powierzchniowe i podziemne

W sąsiedztwie obszaru objętego planem znajduje się rów melioracyjny dla którego ustalenia planu wskazują zachowanie pasa technicznego. Z powodu zapisów planu minimalizujących wpływ na środowisko, nie prognozuje się negatywnego oddziaływania na jej wody.

Do głównych źródeł emisji do wód zaliczyć należy:

- wycieki zanieczyszczonych wód deszczowych,
- wycieki składników odżywczych z terenów fermy lub obszarów rozlewania,
- wycieki z urządzeń służących do przechowywania gnojowicy,
- wycieki podczas transportu zbierania i rozlewania gnojowicy,
- ścieki z mycia obory, urządzeń i samochodów.

Oddziaływanie na wody związane będzie w szczególności z produkcją ścieków technologicznych t.j. gnojówki lub gnojowicy. Dla przewidzianej w planie dopuszczalnej obsady zwierząt do 209 DJP wymagane jest uzyskanie pozwolenia sektorowego na emisję ścieków do wód lub ziemi i wytwarzanie odpadów. Zgodnie z ustawą o nawozach i nawożeniu nawozy naturalne w postaci płynnej (gnojowica i gnojówka) należy przechowywać wyłącznie w szczelnych zbiornikach o pojemności umożliwiającej gromadzenie co najmniej 6 miesięcznej produkcji tego nawozu. Zbiorniki te powinny być szczelne i zamknięte, a odbiór nawozów odbywać się winien poprzez hermetyczne łącze. Właściciel obory odpowiedzialny jest za gospodarkę gnojowicą i ściekami z jej mycia, która powinna być prowadzona według zatwierdzonego planu nawożenia.

Największym zagrożeniem z punktu widzenia ochrony środowiska w produkcji rolniczej jest wymywanie związków azotu do wód gruntowych. Stąd ważne jest stosowanie się do wytycznych planów nawożenia, terminów oraz stosowanych maszyn oraz zasad programu wskazującego działania mające na celu ograniczenie odpływu azotu ze źródeł rolniczych.

Wymagania zastosowanie najlepszej dostępnej techniki dla ochrony wód obejmują m.in.:

- właściwy dobór obszarów na których rozlewana jest gnojowica
- czasie rozlewania,
- sposobie i dawkach rozlewania,
- z zachowaniem stref ochronnych od terenów zabudowy i wód powierzchniowych.

Zapisy projektu planu wprowadzają nakaz uwzględnienia ustaleń obowiązującego programu działań mających na celu ograniczenie odpływu azotu ze źródeł rolniczych w związku z położeniem terenu w zasięgu obszaru szczególnie narażonego na zanieczyszczenie związkami azotu ze źródeł rolniczych. Dotychczas obowiązujący program wskazywał obowiązki osób prowadzących działalność w obszarach występowania wód wrażliwych na związkami azotu ze źródeł rolniczych dotyczące poprawy praktyki rolniczej w zakresie okresów i zasad nawożenia, warunków przechowywania nawozów naturalnych, nawożenia w pobliżu cieków, stosowania dawek oraz postępowania z odciekami.

Zapisy planu wskazują również na zaopatrzenie w wodę z istniejącego wodociągu,

odprowadzanie ścieków bytowych i przemysłowych do czasu realizacji kanalizacji sanitarnej do zbiorników bezodpływowych, a wód opadowych i roztopowych, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Zgodnie z §26 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie. (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 1422)

1. Działka budowlana, przewidziana pod zabudowę budynkami przeznaczonymi na pobyt ludzi, powinna mieć zapewnioną możliwość przyłączenia uzbrojenia działki lub bezpośrednio budynku do sieci wodociągowej, kanalizacyjnej, elektroenergetycznej i ciepłowniczej.

3. W razie braku warunków przyłączenia sieci wodociągowej i kanalizacyjnej działka, o której mowa w ust. 1, może być wykorzystana pod zabudowę budynkami przeznaczonymi na pobyt ludzi, pod warunkiem zapewnienia możliwości korzystania z indywidualnego ujęcia wody, a także zastosowania zbiornika bezodpływowego lub przydomowej oczyszczalni ścieków, jeżeli ich ilość nie przekracza 5 m³ na dobę. Jeżeli ilość ścieków jest większa od 5 m³, to ich gromadzenie lub oczyszczanie wymaga pozytywnej opinii właściwego terenowo inspektora ochrony środowiska.

Zgodnie natomiast z §27

Dopuszcza się wykorzystanie pod zabudowę zagrodową lub rekreacji indywidualnej działki budowlanej, która nie może być zaopatrzona w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi z sieci lub własnego ujęcia, pod warunkiem zapewnienia możliwości czerpania lub dostawy wody z ujęć położonych poza granicami działki.

§28

1. Działka budowlana, na której sytuowane są budynki, powinna być wyposażona w kanalizację umożliwiającą odprowadzenie wód opadowych do sieci kanalizacji deszczowej lub ogólnospławnej.

2. W razie braku możliwości przyłączenia do sieci kanalizacji deszczowej lub ogólnospławnej, dopuszcza się odprowadzanie wód opadowych na własny teren nieutwardzony, do dołów chłonnych lub do zbiorników retencyjnych.

§ 29. Dokonywanie zmiany naturalnego spływu wód opadowych w celu kierowania ich na teren sąsiedniej nieruchomości jest zabronione.

Zgodnie ze stanowiskiem organu Nadzoru Prawnego Wojewody Wielkopolskiego zapisy planu nie mogą stać w sprzeczności z obowiązującymi przepisami stąd zapisy planu nie mogą wykluczyć jednoznacznie dopuszczenia indywidualnych ujęć wód podziemnych, przydomowych oczyszczalni ścieków lub zbiorników bezodpływowych. W związku powyższym ocenia się, że zapisy planu zgodne są z obowiązującymi przepisami.

Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania zapisu dotyczącego realizacji indywidualnych ujęć wód, ponieważ zasady ich realizacji w oparciu o pozwolenie wodno prawne wynika z przepisów odrębnych. Nie przewiduje się również negatywnego oddziaływania przydomowych oczyszczalni ścieków ani zbiorników bezodpływowych, których realizacja i eksploatacja odbywała się będzie zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Obszar objęty miejscowym planem znajduje się w granicach Jednolitej Części Wód Powierzchniowych „Lutynia do Radowicy”, która zagrożona jest nieosiągnięciem celów środowiskowych. Aktualny stan JCWP ocenia się jako zły. Działania przewidziane dla osiągnięcia celu środowiskowego dla tej JCW, a więc przywrócenia jej stanu, tak, aby osiągnąć dobry stan wód, dotyczą rozbudowy i porządkowania systemu gospodarki komunalnej oraz w zakresie rolnictwa realizacji programu działań mającego na celu ograniczenie odpływu azotu ze źródeł rolniczych. Ustalenia planu zawierają odniesie do konieczności uwzględnienia ustaleń obowiązującego programu działań mających na celu ograniczenie odpływu

azotu ze źródeł rolniczych. Przewidziana inwestycja może negatywnie wpłynąć na cele środowiskowe ustalone w przypadku nieodpowiedniego postępowania przez przedsiębiorcę, niezgodnego z obowiązującymi przepisami.

7.5. Wpływ na powietrze

Dla przewidzianej w planie dopuszczalnej obsady do 209 DJP, t.j. inwestycji mogącej potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, wymagane jest uzyskanie pozwolenia sektorowego na emisję ścieków do wód lub ziemi, emisję zanieczyszczeń do powietrza, wytwarzanie odpadów. Głównymi źródłami emisji, w tym do powietrza, będą:

1. emisje krótkotrwałe i niezorganizowane:
 - z dostawy, transportu i przechowywania pasz,
 - z załadunku i transportu zwierząt,
 - z transportu i przechowywania padliny
 - z systemu wentylacyjnego obory.
2. emisje z procesów produkcyjnych
 - z odbioru, przechowywania, transportu, procesu rozlewania gnojowicy lub obornika,
 - z systemu wentylacyjnego obory.

Szczegółowe rozwiązania technologiczne wskazywane są na etapie przygotowywania projektu budowlanego i przeprowadzania procedury dotyczącej oddziaływania inwestycji na środowisko oraz opracowania raportu oddziaływania na środowisko. Projekt planu wprowadza zakaz lokalizacji inwestycji zawsze znacząco oddziałujących na środowisko, dopuszczając jedynie inwestycje mogące potencjalnie oddziaływać na środowisko. Obowiązujące przepisy nakazują zastosowanie najlepszej dostępnej techniki, które w zakresie ograniczania emisji do powietrza dotyczyć mogą:

- odpowiedniego czyszczenia obory pomiędzy kolejnymi partiami chowu,
- zapewnienie odpowiedniej pojemności zbiornika lub laguny do przechowywania gnojowicy,
- napełnianie i opróżnianie zbiorników przez rurę umiejscowioną poniżej powierzchni przechowywanego pomiotu,
- obniżanie ilości padliny poprzez ograniczenie śmiertelności jednostek,
- ograniczanie wzburzenia gnojowicy,
- zaprojektowanie i konserwacja systemu wentylacji;
- produkcja biogazu i kompostu.

W zapisach projektu planu w zakresie zaopatrzenia w ciepło ustala się nakaz stosowania do celów grzewczych i technologicznych paliw charakteryzujących się niskimi wskaźnikami emisyjnymi, energii elektrycznej lub odnawialnych źródeł energii, tak aby zminimalizować negatywny wpływ na zanieczyszczenia powietrza.

Pod względem czystości powietrza, przy wyegzekwowaniu zapisów projektu uchwały, co do rodzaju paliwa oraz przy zastosowaniu najlepszych dostępnych technologii nie powinny nastąpić znaczące negatywne zmiany, a wpływ na stan atmosfery będzie znikomy.

7.6. Wpływ na klimat

Produkcja bydła wiąże się z emisją wielu gazów. Głównym gazem jest amoniak, poza tym wydzielane są takie gazy jak metan, siarkowodór i dwutlenek węgla – odpowiadający za ocieplenie klimatu.

Obecne tendencje zmian klimatu Polski wskazują na wzrost ocieplenia się klimatu, zwiększenie niedoborów wody oraz wzrost występowania groźnych zjawisk pogodowych.

Długofalowe ocieplenie klimatu natomiast prowadzi do zmniejszania się bioróżnorodności i wymierania lub zmiany zasięgów występowania poszczególnych gatunków. Wprowadzanie nowej zabudowy przyczynia się do zmniejszania powierzchni terenów zielonych na rzecz przestrzeni technizowanych, co skutkować będzie dalszym ograniczaniem możliwości mitygujących i adaptacyjnych związanych ze zmianami klimatycznymi. Ze względu na zakres inwestycji oddziaływanie w tym zakresie przewidywanej inwestycji nie będzie znaczące. Lutynia jest niewielką jednostką osadniczą i w sąsiedztwie obszaru znajduje się znaczny areał terenów otwartych, co łagodzi oddziaływanie wprowadzanej zabudowy.

Ograniczenie obsady zwierząt w planie miejscowym stanowi zminimalizowanie oddziaływania w zakresie emisji do powietrza, przy jednoczesnym respektowaniu rolniczej funkcji tego obszaru.

7.7. Wpływ na powierzchnię ziemi

Projekt planu dopuszcza zabudowanie i utwardzenie powierzchni ziemi na terenach dotychczas niezagospodarowanych. W związku z możliwością realizacji nowej zabudowy zostanie przeprowadzony szereg prac budowlanych, w wyniku których nastąpi bezpośrednie oddziaływanie na powierzchnię ziemi i przekształcenie gruntów naturalnych antropogeniczne. Ze względu na skalę inwestycji nie będzie to oddziaływanie znaczące. Zasięg oddziaływania będzie zatem miejscowy, nie wykraczający poza teren prowadzonych prac. Czas oddziaływania, a więc czas prowadzenia prac budowlanych należy uznać za krótkookresowy, jednakże skutki bezpośredniego wpływu na powierzchnię ziemi będą miały charakter trwały.

W projekcie miejscowego planu w celu minimalizacji negatywnego wpływu na powierzchnię ziemi, określony został minimalny udział powierzchni terenu biologicznie czynnego oraz maksymalna powierzchnia zabudowy.

Teren jest płaski, na obszarze nie występują grunty narażone na osuwanie się mas ziemnych.

7.8. Wpływ na krajobraz

Według Europejskiej Konwencji Krajobrazowej (2000) krajobraz jest to znaczny obszar, postrzegany przez ludzi, którego charakter jest wynikiem działania i interakcji czynników przyrodniczych i/lub ludzkich. Na obszarze występuje krajobraz wiejski. Po analizie sytuacji terenowej oraz przedstawionych dokumentów (ustalenia Studium, analiza urbanistyczna oraz fotograficzna) można przyjąć, że nie nastąpi degradacja krajobrazu lecz jego jakościowa zmiana we fragmentach, dla których możliwa jest realizacja zabudowy. Nowy budynek inwentarski i budowle rolnicze zlokalizowane zostaną w nawiązaniu do istniejącej zabudowy.

7.9. Wpływ na zasoby naturalne

Zasoby naturalne są to powstałe w sposób naturalny elementy przyrody: surowce mineralne, gleby, wody, elementy przyrody żywej (rośliny i zwierzęta). Badając wpływ skutków realizacji planu na zasoby naturalne trzeba przeanalizować każdy z powyższych elementów. Surowce mineralne są to minerały lub skały użyteczne, tj. kopaliny wydobyte z litosfery i poddane obróbce dostosowanej do wymagań użytkowników. Na obszarze planu nie ma zewidencjonowanych złóż kopaliny, dlatego skutki realizacji planu nie wpływają na zasoby naturalne w tym zakresie. Wpływ na wody i elementy przyrody żywej został opisany w poprzednich podrozdziałach. Wprowadzenie na analizowany obszar chowu i hodowli zwierząt spowoduje wzrost zużycia wody i energii elektrycznej.

7.10. Wpływ na zabytki

Cały obszar objęty planem zlokalizowany jest w obrębie strefy występowania stanowisk archeologicznych ujętych w gminnej ewidencji zabytków archeologicznych dla Gminy Dobrzyca (strefa nr XI – Lutynia). Na obszarze planu nie występują obiekty zabytkowe ujęte w gminnej ewidencji zabytków lub rejestrze zabytków.

W celu ochrony dziedzictwa kulturowego w zapisach planu wprowadzono nakaz uzgodnienia z właściwym miejscowo konserwatorem zabytków inwestycji wymagających prac ziemnych, związanych z zagospodarowaniem terenów, przed rozpoczęciem robót budowlanych.

Przy zachowaniu zapisów zawartych w planie nie prognozuje się negatywnego wpływu na zabytki.

7.11. Wpływ na dobra materialne

Przy zachowaniu zapisów planu oraz obowiązujących przepisów budowlanych nie dojdzie do wzajemnego negatywnego oddziaływania projektowanej zabudowy. Ograniczenie obsady zwierząt w planie miejscowym stanowi zminimalizowanie oddziaływania chowu bydła, przy jednoczesnym respektowaniu rolniczej funkcji tego obszaru.

8. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZENIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, W TYM NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU

W miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego wprowadzono następujące rozwiązania, mające na celu minimalizację negatywnych oddziaływań na środowisko:

- ograniczenie lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziałujących na środowisko;
- wprowadzenie zieleni izolacyjnej od strony działek sąsiednich;
- nakaz podłączenia do sieci wodociągowej oraz, do czasu realizacji sieci kanalizacji sanitarnej, odprowadzanie ścieków komunalnych do zbiorników bezodpływowych, zgodnie z przepisami odrębnymi
- nakaz stosowania wyłącznie paliw charakteryzujących się niskimi wskaźnikami emisyjnymi, w tym energii elektrycznej i odnawialnych źródeł energii w zakresie zaopatrzenia w ciepło do celów grzewczych i technologicznych – zachowanie norm jakości powietrza atmosferycznego na terenie opracowania, zminimalizowanie negatywnego wpływu przyszłej zabudowy;
- zagospodarowanie odpadów zgodnie z przepisami odrębnymi.

Z powodu znacznej odległości obszaru objętego planem od obszarów Natura 2000 nie wprowadza się dodatkowych rozwiązań mających na względzie cele, przedmiot ochrony oraz integralność tych form ochrony przyrody.

9. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKTOWANYM DOKUMENCIE BIORĄC POD UWAGĘ CELE I GEOGRAFICZNY ZASIĘG DOKUMENTU ORAZ CELE, PRZEDMIOT OCHRONY I INTEGRALNOŚĆ OBSZARU NATURA 2000

Niniejsza prognoza nie przedstawia rozwiązań alternatywnych, gdyż przedmiotem

opracowania projektu planu miejscowego było określenie warunków zagospodarowania przestrzennego mających na celu dopuszczenie lokalizacji na terenie objętym planem obory o maksymalnej obsadzie zwierząt do 180DJP. Projekt planu wprowadza ograniczenie dopuszczalnej obsady hodowli bydła do 209 DJP. Zgodnie z obowiązującymi przepisami, gmina samodzielnie gospodarując przestrzenią, nie może czynić tego dowolnie. Przysługujące jej władztwo doznaje ograniczeń wynikających z konstytucyjnie chronionego prawa własności (art. 21 Konstytucji). Zgodnie z przepisami ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w toku procedury planistycznej organy gminy rozważają wszystkie wchodzące w grę interesy, a sytuacje konfliktowe rozstrzygane są zgodnie z obowiązującym prawem. Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego sporządzany jest przy udziale organów rządowych i samorządowych, które zgodnie ze swoimi kompetencjami opiniują lub uzgadniają ustalenia projektu planu. Ustawa przewiduje również udział społeczeństwa poprzez możliwość składania wniosków lub uwag do projektu planu. Tak więc w trakcie opracowywania planu miejscowego rozważane są alternatywne kierunki zagospodarowania terenu, a ostateczna wersja stanowi kompromis pomiędzy interesem osób prywatnych oraz uwarunkowaniami przyrodniczymi i społeczno-gospodarczymi, które reprezentowane są przez organy rządowe i samorządowe. Ponadto, ze względu na obowiązujące przepisy, zagospodarowanie wprowadzane planem miejscowym nie może pozostawać w sprzeczności z ustaleniami obowiązującego studium, co ma znaczny wpływ na kształt projektu planu.

10. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU PONADLOKALNYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA DOKUMENTU

Analiza zapisów dotyczących środowiska przyrodniczo-kulturowego pozwala stwierdzić, że ustalenia projektu planu są zgodne z przesłaniami dokumentów rangi ponadlokalnej, wymienionych poniżej.

Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym i wspólnotowym:

- Strategia Europa 2020 Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu „Europa 2020”, przyjęta przez Radę Europejską dnia 17 czerwca 2010 r., to kluczowy dokument dla średniookresowej strategii rozwoju kraju w kontekście członkostwa Polski w Unii Europejskiej. Określa działania, których podjęcie w skoordynowany sposób przez państwa członkowskie przyspieszy wyjście z obecnego kryzysu i przygotowuje europejską gospodarkę na wyzwania przyszłości. W analizowanym dokumencie w sposób pośredni uwzględniono następujące priorytety Strategii, których realizacja odbywa się będzie na szczeblu unijnym oraz krajowym: Wzrost inteligentny (zwiększenie roli wiedzy, innowacji, edukacji i społeczeństwa cyfrowego), zrównoważony (produkcja efektywniej wykorzystująca zasoby, przy jednoczesnym zwiększeniu konkurencyjności). Ograniczenie emisji CO₂ i osiągnięcia celów 20/20/20 w zakresie klimatu i energii.
- Siódmy Unijny Program Działań w zakresie Środowiska Naturalnego do roku 2020, którego głównymi celami są m.in.:
 - ochrona, zachowanie i poprawa kapitału naturalnego:
 - ograniczenie lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko przyrodnicze,
 - pośrednio zapisy regulujące podłączenie do odpowiednich sieci infrastruktury

technicznej,

- uwzględnienie wskazań programu wskazujący działania mające na celu ograniczenie odpływu azotu ze źródeł rolniczych poprzez stosowanie przyjaznych dla środowiska praktyk rolniczych i wzrostu świadomości stosujących nawozy na obszarze OSN;
- przekształcenie Unii w zasobooszczędną, zieloną i konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną:
 - wprowadzenie nakazu stosowania do celów grzewczych i technologicznych paliw charakteryzujących się niskimi wskaźnikami emisyjnymi, w tym energii elektrycznej i odnawialnych źródeł energii;
- ochrona obywateli Unii przed związanymi ze środowiskiem obciążeniami i zagrożeniami dla zdrowia i dobrostanu:
 - ograniczenie lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko przyrodnicze,
 - wprowadzenie nakazu stosowania do celów grzewczych i technologicznych paliw charakteryzujących się najniższymi wskaźnikami emisyjnymi, w tym energii elektrycznej i odnawialnych źródeł energii;
 - w przypadku braku możliwości odprowadzania do sieci kanalizacji deszczowej, dopuszczenie zagospodarowania wód opadowych i roztopowych na terenie własnej działki bez naruszania interesu osób trzecich.
- zabezpieczenie inwestycji na rzecz polityki ochrony środowiska i przeciwdziałania zmianie klimatu oraz urealnieniu cen:
 - wprowadzenie zapisu dotyczącego stosowania odpowiednich paliw.
- Europejska Konwencja Krajobrazowa – Florencja 2000, w myśl której krajobraz jest kluczowym elementem dobrobytu całości społeczeństwa i jednostek oraz, że jego ochrona, gospodarka i planowanie niesie za sobą prawa i obowiązki dla każdego człowieka, a także, że jakość i różnorodność krajobrazów europejskich stanowi wspólny zasób oraz, że ważna jest współpraca na rzecz ich ochrony, gospodarki i planowania.
Projekt planu uwzględnia rolniczy charakter obszaru przy uwzględnieniu ochrony potrzeb mieszkańców Lutyni.

- II Polityka Ekologiczna Państwa

Wiodącą zasadą polityki ekologicznej państwa jest zasada zrównoważonego rozwoju, ustanowiona w ramach Konferencji Narodów Zjednoczonych w Rio de Janeiro w 1992 r. Podstawowym założeniem zrównoważonego rozwoju jest takie prowadzenie polityki i działań w poszczególnych sektorach gospodarki i życia społecznego, aby zachować zasoby i walory środowiska w stanie zapewniającym trwałe, niedoznające uszczerbku, możliwości korzystania z nich zarówno przez obecne jak i przyszłe pokolenia, przy jednoczesnym zachowaniu trwałości funkcjonowania procesów przyrodniczych oraz naturalnej różnorodności biologicznej na poziomie krajobrazowym, ekosystemowym, gatunkowym i genowym. Istotą zrównoważonego rozwoju jest równorzędne traktowanie racji społecznych, ekonomicznych i ekologicznych, co oznacza konieczność integrowania zagadnień ochrony środowiska z polityką w poszczególnych dziedzinach gospodarki. Podstawowym celem polityki jest zapewnienie bezpieczeństwa ekologicznego kraju, czyli mieszkańców, infrastruktury społecznej i zasobów przyrodniczych. Wśród metod realizacji polityki ekologicznej państwa priorytet ma stosowanie tzw. dobrych praktyk gospodarowania i systemów zarządzania środowiskowego, które pozwalają powiązać efekty gospodarcze z efektami ekologicznymi, zwłaszcza w przemyśle i energetyce, transporcie, rolnictwie, leśnictwie, budownictwie i gospodarce komunalnej, zagospodarowaniu przestrzennym,

turystyce, ochronie zdrowia, handlu i działalności obronnej. Cele szczegółowe polityki ekologicznej państwa ujęto w dwóch grupach: w sferze racjonalnego użytkowania zasobów naturalnych i w zakresie jakości środowiska. Wśród nich, w kontekście zakresu ustaleń ocenianego projektu planu miejscowego, wymienić należy m.in.:

racjonalizację użytkowania wody i jakość wód

realizowana w projekcie planu poprzez zapisy dotyczące rozwoju systemu wodociągowego i systemu gromadzenia i oczyszczania ścieków.

jakość powietrza, zmiany klimatu,

realizowana w projekcie planu poprzez zapisy dotyczące zastosowania w zakresie zaopatrzenia w ciepło do celów grzewczych i technologicznych ustala się nakaz stosowania paliw charakteryzujących się najniższymi wskaźnikami emisyjnymi, energii elektrycznej lub odnawialnych źródeł energii oraz nakaz aby oddziaływanie instalacji związanych z przeznaczeniem terenu, nie powodowało przekroczenia standardów jakości środowiska określonych w przepisach odrębnych, poza terenem, do którego inwestor posiada tytuł prawny.

ochronę przed hałasem,

realizowana w projekcie planu poprzez zapisy dotyczące ochrony przed hałasem,

różnorodność biologiczną i krajobrazową.

realizowana w projekcie planu nakaz uwzględnienia ustaleń obowiązującego programu działań mających na celu ograniczenie odpływu azotu ze źródeł rolniczych w związku z położeniem terenu w zasięgu obszaru szczególnie narażonego na zanieczyszczenie związkami azotu ze źródeł rolniczych oraz wprowadzenie zieleni izolacyjnej.

11. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Przedmiotem oceny zawartej w niniejszej prognozie są ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Dobrzyca dla działki o nr ewid. 15, obręb Lutynia, zwany dalej „planem”. Omawiany projekt planu zawiera ustalenia, o których mowa w art. 15 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1073).

Celem regulacji zawartych w ustaleniach planu jest m.in.:

- aktualizacja ustaleń planu w odniesieniu do złożonego wniosku w celu umożliwienia zamierzeń inwestycyjnych, oraz do obowiązujących przepisów z zakresu planowania przestrzennego
- określenie parametrów zabudowy i wskaźników zagospodarowania terenów,
- uwzględnienie zasad i obowiązujących przepisów z zakresu ochrony środowiska.

Przedmiotem ustaleń planu są:

- teren zabudowy zagrodowej w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodniczych, oznaczony na rysunku planu symbolem RM;
- teren rolniczy, oznaczony na rysunku planu symbolem R;
- teren przeznaczony pod poszerzenie drogi publicznej, oznaczony na rysunku planu symbolem KD.

Projekt miejscowego planu powiązany jest z ustaleniami obowiązującego Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Dobrzyca.

Dla obszaru objętego opracowaniem obowiązują obecnie ustalenia dwóch miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego:

- miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Dobrzyca, uchwalonego uchwałą nr XXXVII/210/2006 Rady Gminy Dobrzyca z dnia 23 października 2006 r.,

- zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Dobrzyca, uchwalonego uchwałą nr XI/85/2015 Rady Gminy Dobrzyca z dnia 2 października 2015 r.

W planie z 2015 roku na części przedmiotowego terenu wyznaczony został teren 7RM – teren zabudowy zagrodowej w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodniczych (załącznik nr 7 do planu - Lutynia), na którym obowiązujące ustalenia nie pozwalają na realizację zamierzeń inwestycyjnych, polegających na budowie obory o powierzchni do 120 m² dla obsady 100 djP z możliwością rozbudowy do 180 djP. W przedmiotowej zmianie planu funkcja terenu pozostaje bez zmian (RM), jednak dopuszczono możliwość realizacji przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Do przedmiotowej zmiany miejscowego planu przystąpiono na wniosek właściciela działki.

Projekt planu zawiera ustalenia, o których mowa w art. 15 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2017 r. poz.1073 z późn. zm.), które przedstawiono w rozdziale 1.

Monitoring skutków realizacji ustaleń planu zaleca się prowadzić w cyklu 4-letnim – w odniesieniu do materiałów opracowywanych na potrzeby Gminnego Programu Ochrony Środowiska w zakresie czystości wód i powietrza oraz dotrzymywania standardów jakości środowiska w zakresie hałasu. Dokonując analizy i oceny stanu poszczególnych komponentów środowiska w oparciu o wyniki pomiarów uzyskanych w ramach państwowego monitoringu środowiska należy pamiętać, że muszą się one odnosić do obszaru objętego projektem planu. Dla celów oceny skutków realizacji ustaleń planu wykorzystać należy wskazania decyzji administracyjnych – pozwoleń na emisję i wyniki monitoringu lokalnego dotyczącego m.in. szczelności istniejących lagun na gnojownicę zagospodarowywania gnojowicy, ścieków z mycia chlewni oraz ilości emisji instalacji, które mogą stanowić zagrożenie dla środowiska.

Obszar objęty planem położony jest w odległości ok. 200 km od najbliższej granicy państwa, dlatego nie ma podstaw do prognozowania dalekosiężnych, transgranicznych oddziaływań na środowisko. Nie projektuje się też funkcji zmieniających warunki siedliskowe i gruntowo-wodne na tak dużą skalę. Wobec powyższego, nie zachodzi prawdopodobieństwo wystąpienia transgranicznego oddziaływania na środowisko.

Dobrzyca jest gminą miejsko-wiejską położoną w środkowo-zachodniej Polsce w centralnej części województwa wielkopolskiego. Jest jedną z sześciu gmin powiatu pleszewskiego. Od północy graniczy z gminami Jarocin i Kotlin, od zachodu z gminą Koźmin Wielkopolski, od południa z gminami Rozdrażew, Krotoszyn i Raszków, a od wschodu z gminą Pleszew. Przez obszar gminy nie przebiegają żadne drogi krajowe ani wojewódzkie, jednak znajduje się aż siedemnaście dróg powiatowych.

Gmina Dobrzyca, która od stycznia 2014 r. stała się gminą miejsko-wiejską, poza rolnictwem zaczyna rozwijać się w coraz większym stopniu w kierunku produkcyjnym, mieszkalnym, a także usługowym. W granicach gminy zlokalizowane są zakłady produkcyjne, które są źródłem miejsc pracy, co wpływa pozytywnie na osadnictwo w gminie. Położenie gminy w niedalekiej odległości od dróg krajowych i wojewódzkich oraz duże tereny wolne od zabudowy stanowią dodatkowe atuty dla możliwości inwestowania w gminie. Obszar gminy Dobrzyca jest całkowicie płaski, z wyjątkiem niewielkich dolin rzecznych. Leży w zdecydowanej większości w zasięgu JCWPd nr 61. Badania jakości wód podziemnych w województwie wielkopolskim w ramach monitoringu diagnostycznego zostały przeprowadzone w 2016 roku. Na terenie gminy Dobrzyca nie znajdował się żaden punkt kontrolny. Najbliżej gminy Dobrzyca, oraz obszaru opracowania, zlokalizowany był punkt kontrolny w miejscowości Wałków w gminie

Koźmin Wielkopolski, na którym określono klasę jakości wód jako III. Dla JCWPd zasadniczym celem środowiskowym jest zachowanie dobrego stanu chemicznego i dobrego stanu ilościowego. Przez gminę Dobrzyca przepływają rzeki Lutynia (we wschodniej części) i jej dopływ – Patoka (przez centralną część gminy, w tym miasto Dobrzyca). Gminę Dobrzyca swym zasięgiem obejmują cztery jednolite części wód: Lutynia do Radowicy (PLRW60001618524), Giszka (PLRW6000161849329), Ner (PLRW600017184949) oraz Lubieszka (PLRW600016185269). Celem środowiskowym dla jednolitych części wód powierzchniowych niewyznaczonych jako sztuczne lub silnie zmienione, jest ochrona, poprawa oraz przywracanie stanu, tak aby osiągnąć dobry stan tych wód, a także zapobieganie pogorszeniu ich stanu. Celem środowiskowym dla sztucznych i silnie zmienionych jednolitych części wód powierzchniowych jest ochrona tych wód oraz poprawa ich potencjału ekologicznego i stanu chemicznego, tak aby osiągnąć dobry potencjał ekologiczny i dobry stan chemiczny wód powierzchniowych, a także zapobieganie pogorszeniu ich potencjału ekologicznego oraz stanu chemicznego. Cele te realizuje się przez podejmowanie działań wskazanych dla poszczególnych części wód. JCWP „Lutynia do Radowicy”, „Lubieszka” i „Ner” zaliczone zostały do części wód wyznaczonych jako obszar wrażliwy na substancje biogenne - obszary wrażliwe wyznaczone na mocy dyrektywy 91/676/EWG oraz na mocy dyrektywy 91/271/EWG. Zgodnie z *Rozporządzeniem Dyrektora RZGW w Poznaniu z dnia 28 lutego 2017 r. (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z 28 lutego 2017 r. poz 1638) w sprawie określenia w regionie wodnym Warty wód powierzchniowych i podziemnych wrażliwych na zanieczyszczenie związkami azotu ze źródeł rolniczych oraz obszaru szczególnie narażonego, z którego odpływ azotu ze źródeł rolniczych do tych wód należy ograniczyć* JCW „Lutynia do Radowicy”, „Lubieszka” i „Ner” zaliczone zostały do wrażliwych na zanieczyszczenie związkami azotu ze źródeł rolniczych. Cały region wodny Warty określony został jako obszar szczególnie narażony na zanieczyszczenia związkami azotu ze źródeł rolniczych. OSN nie posiadają jeszcze przypisanych do nich programów działań. Obecnie trwają prace nad przygotowaniem jednakowego dla wszystkich obszarów *Programu działań mających na celu ograniczenie odpływu azotu ze źródeł rolniczych*. Z uwagi na rozległy obszar i uogólnienie wyników dla strefy wielkopolskiej, stan jakości powietrza atmosferycznego w gminie Dobrzyca może być lepszy od przydzielonych klas. Zgodnie z *„Aktualizacją programu ochrony środowiska dla gminy Dobrzyca na lata 2011-2014 z perspektywą na lata 2015-2017”* głównymi źródłami zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego są przede wszystkim: zanieczyszczenia komunikacyjne – liniowe, pochodzące ze źródeł niskiej emisji. Drugim ważnym czynnikiem wpływającym na jakość powietrza jest emisja substancji gazowych i pyłowych związana z ruchem komunikacyjnym i przestarzałym taborem samochodowym. Przez gminę Dobrzyca nie przebiegają żadne drogi krajowe lub wojewódzkie, ani żadne linie kolejowe, które mogłyby być źródłem hałasu komunikacyjnego. W gminie znajdują się natomiast drogi powiatowe. Nie było jednak dla nich przeprowadzanych żadnych badań akustycznych lub pomiarów ruchu drogowego. Na podstawie wizji terenowej, określono, że ruch pojazdów na wszystkich drogach w gminie jest bardzo mały. W gminie zlokalizowanych jest mało zakładów, które mogłyby w znaczący sposób negatywnie oddziaływać na środowisko akustyczne. Nie było przeprowadzanych żadnych badań dotyczących hałasu przemysłowego. Na terenie gminy Dobrzyca, w jej południowo-wschodniej części znajdują się północne fragmenty dwóch obszarów Natura 2000: Obszar specjalnej ochrony ptaków Dąbrowy Krotoszyńskie [PLB300007] oraz Obszar mający znaczenie dla Wspólnoty Uroczyska Płyty Krotoszyńskiej [PLH300002]. Oprócz wyżej opisanych obszarów Natura 2000, w granicach gminy (w jej południowych fragmentach) znajduje się część Obszaru Chronionego Krajobrazu Dąbrowy Krotoszyńskie Baszków-Rochy

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, będący przedmiotem prognozy

oddziaływania na środowisko, obejmuje jedną działkę ewidencyjną o nr 15, zlokalizowaną w obrębie Lutynia w gminie Dobrzyca. Obszar opracowania planu zajmuje powierzchnię ok. 2,3 ha. Jest częściowo zagospodarowany i zabudowany. Na działce zlokalizowany jest budynek mieszkalny jednorodzinny oraz budynki gospodarcze związane z rolnictwem. W pozostałej części działki znajdują się tereny niezagospodarowane użytkowane rolniczo. Teren zlokalizowany jest przy drodze gminnej. W sąsiedztwie obszaru planu znajduje się zabudowa siedliskowa oraz tereny rolnicze. Na południowy zachód od obszaru opracowania przepływa rzeka Lutynia. Przedmiotowy teren znajduje się poza granicami form ochrony przyrody. Najbliższe położonymi obszarami NATURA 2000 są Uroczyska Płyty Krotoszyńskiej PLH 300002 oraz obszar specjalnej ochrony ptaków Dąbrowy Krotoszyńskie PLB300007, które są oddalone około 7 km od obszaru objętego analizą. Teren objęty opracowaniem jest wyposażony w sieć wodociągową. W 2017 roku Lutynia objęta będzie kanalizacją sanitarną. Brak jest natomiast sieci kanalizacji deszczowej. Stan środowiska na obszarze objętym planem można ocenić jako dobry. Odnosnie oceny jakości powietrza atmosferycznego, uwzględniając kryteria odnoszące się do ochrony zdrowia, w 2016 roku, strefę wielkopolską, do której należy obszar objęty planem zakwalifikowano do klasy C pod kątem zanieczyszczenia pyłem PM_{2,5}, pyłem PM₁₀ oraz benzo(a)pirenem natomiast pod kątem pozostałych zanieczyszczeń – do klasy A. Teren objęty opracowaniem położony jest poza głównymi terenami zurbanizowanymi na obszarze rolniczym. Emisja gazów i substancji szkodliwych do powietrza stanowi, zwłaszcza w chłodnej połowie roku istotne zagrożenie dla życia i zdrowia ludzi. Spalanie węgla w gospodarstwach domowych jest źródłem niemal 50 % emisji dwutlenku siarki i 32 % tlenków azotu. Wynika to z jednej strony z braku możliwości stosowania ekologicznych nośników energii (gaz – brak sieci, drewno – niska lesistość), a także czynników ekonomicznych (niska dochodowość wielu gospodarstw domowych, wysokie bezrobocie). Według mapy hydrograficznej podłoże na obszarze objętym projektem planu stanowią w części południowej grunty o przepuszczalności słabej (3 klasa) oraz w części północnej grunty o przepuszczalności średniej (2 klasa). Fragment mapy hydrograficznej na terenie opracowania został przedstawiony na ryc. 7. Obszar objęty projektem planu znajduje się poza zasięgiem Głównych Zbiorników Wód Podziemnych w zasięgu Jednolitej Części Wód Podziemnych nr 61, dla której stan chemiczny i ilościowy określony został jako dobry a przedmiotowa JCWPd niezagrożona jest ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych. Na obszarze brak ujęć wód podziemnych. Teren opracowania położony jest poza obszarami szczególnego zagrożenia powodzią. Obszar objęty miejscowym planem znajduje się w granicach Jednolitej Części Wód Powierzchniowych „Lutynia do Radowicy”, która zagrożona jest nieosiągnięciem celów środowiskowych. Aktualny stan JCWP ocenia się jako zły. Na obszarze opracowania nie występują wody powierzchniowe, cieki ani zbiorniki wodne. Na terenie objętym planem nie występują wyraźne obniżenia ani przewyższenia terenu, nie jest on zagrożony ruchami masowymi. Na obszarze planu nie występują gleby o wysokiej przydatności rolniczej (klasy I-III). Obszar objęty miejscowym planem położony jest poza granicami udokumentowanych złóż kopalin. Na obszarze objętym projektem planu brak jest stacji bazowych telefonii komórkowych, które mogłyby być źródłem pól elektromagnetycznych. Najbliższe stacje zlokalizowane są w miejscowościach Kowalew i Dobrzyca.

W przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu nie należy się spodziewać znaczących zmian w stosunku do stanu środowiska przyrodniczego, ze względu na to, że na podstawie obowiązującego planu dopuszczona jest zabudowa zagrodowa w północnej części działki i zachowane uprawy polowe.

W związku z zamierzeniem lokalizacji inwestycji - budowy obory o powierzchni do 120 m² dla obsady 100djP z możliwością rozbudowy do 180 djP w projekcie planu dopuszczone zostały

inwestycje mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Cały region wodny Warty określony został jako obszar szczególnie narażony na zanieczyszczenia związkami azotu ze źródeł rolniczych, a JCW „Lutynia do Radowicy” w zasięgu której położony jest analizowany obszar zaliczona została do wrażliwych na zanieczyszczenie związkami azotu ze źródeł rolniczych. Stan JCW określony został jako zły a jako czynniki determinujące zagrożenie wskazane zostały rolnictwo i nierozpoznane presje.

Stan wód podziemnych zarówno ilościowy i jakościowy jest dobry. Analizowany teren położony jest poza zasięgiem Głównych Zbiorników Wód Podziemnych.

Ze względu na położenie na terenach słabo zurbanizowanych ocenia się, że stan powietrza atmosferycznego jest dobry, choć okresowo może ulegać pogorszeniu czasie sezonu grzewczego i spalania węgla niskiej jakości lub spalania odpadów.

Na obszarze projektu planu nie zidentyfikowano znaczących problemów ochrony środowiska istotnych z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu dotyczących obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, ze względu na fakt, iż obszar położony jest w odległości około 7 km od obszaru specjalnej ochrony ptaków Dąbrowy Krotoszyńskie PLB300007 oraz obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty Uroczyska Płyty Krotoszyńskiej PLH300002. Potencjalne konflikty przestrzenne związane z analizowanym planem wynikają z możliwości wprowadzaniem obory w sąsiedztwie istniejącej zabudowy mieszkaniowej. Wraz z intensyfikacją systemów utrzymania zwierząt powstały problemy z zapewnieniem dobrostanu zwierząt i ochrony środowiska. Z oddziaływaniem na środowisko bezpośrednio wiąże się przeciwdziałanie zmianom klimatu. Ze względu na położenie w zasięgu obszaru szczególnie narażonego na zanieczyszczenie azotanami pochodzenia rolniczego jako główny problem ochrony środowiska określono ochronę wód powierzchniowych w celu osiągnięcia założonych celów środowiskowych. Kolejnym problemem ochrony środowiska będzie minimalizacja oddziaływania hodowli zwierzęcej, w tym w zakresie emisji odorów i hałasu. Pozostałe problemy ochrony środowiska obejmują: niezadowalający stan powietrza atmosferycznego w strefie wielkopolskiej, ochrona powietrza atmosferycznego z uwagi na powtarzające się odnotowanie na obszarze województwa wielkopolskiego przekroczenia dopuszczalnych norm i zapobieganie konfliktom przestrzennym.

Obszar objęty miejscowym planem leży poza ustanowionymi prawnie formami ochrony przyrody. Najbliżej położonymi obszarami NATURA 2000 są Uroczyska Płyty Krotoszyńskiej PLH 300002 oraz obszar specjalnej ochrony ptaków Dąbrowy Krotoszyńskie PLB300007, które są oddalone około 8 km w linii prostej. Wobec powyższego oraz skali inwestycji nie przewiduje się negatywnego oddziaływania na cele i przedmiot ochrony Obszarów Natura 2000 oraz integralność tych obszarów.

Jednym z głównych zagrożeń dla bioróżnorodności i wymierania gatunków jest niszczenie przez człowieka warunków odpowiednich dla funkcjonowania danego gatunku. Nie przewiduje się znaczącego oddziaływania w tym zakresie ze względu na fakt, iż plan miejscowy obejmuje tereny już zurbanizowane, a nowa zabudowa rozwijać będzie się w nawiązaniu do zabudowy istniejącej, na terenach użytkowanych rolniczo. W czasie wizji terenowej nie stwierdzono występowania żadnych gatunków roślin, grzybów i zwierząt chronionych na obszarze objętym planem. W odniesieniu do zwierząt planowana inwestycja może mieć wpływ na ptaki. Zabudowa wiejska z zadrzewieniami, sadami i ogrodami, otoczona polami uprawnymi i łąkami stanowi bardzo urozmaiconą mozaikę siedlisk zamieszkiwaną przez bogaty zespół ptaków. W przypadku przebudowy, rozbiórki lub modernizacji istniejących budynków należy sprawdzić czy budynki te nie są miejscem gniazdowania i bytowania chronionych gatunków ptaków lub nietoperzy dla których obowiązują zakazy wynikające z ustawy o ochronie przyrody dotyczące umyślnego chwytania lub okaleczania, zabijania, bądź niszczenia miejsc gniazdowania.

W przypadku możliwości naruszenia zakazów wynikających z ustawy należy uzyskać zezwolenie na odstępstwa od zakazów obowiązujących w stosunku do zwierząt chronionych. Jako działanie kompensacyjne w takim przypadku można wprowadzać zastępcze miejsce gniazdowania w postaci budek (skrzynek) lęgowych dostosowanych do potrzeb danego gatunku. Nie prognozuje się również bezpośredniego zagrożenia dla zachowania różnorodności biologicznej na rozpatrywanym terenie. przy wprowadzaniu roślinności zaleca się stosowanie gatunków rodzimych z wykluczeniem gatunków obcych, w szczególności określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska w sprawie listy roślin i zwierząt gatunków obcych, które w przypadku uwolnienia do środowiska przyrodniczego mogą zagrozić gatunkom rodzimym lub siedliskom przyrodniczym.

Plan miejscowy dopuszcza możliwość realizacji inwestycji mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko z zakresu chowu i hodowli zwierząt do 209 DJP (dużych jednostek przeliczeniowych) t.j. maksymalnie 209 krów. Na tym etapie inwestycji brak informacji czy hodowla odbywać się będzie kierunku mięsnym, mlecznym czy mieszanym. Jedyną informacją jest intencja inwestora dotycząca lokalizacji inwestycji etapowo – aktualnie budowa obory dla 100 DJP z późniejszą możliwością rozbudowy do 180DJP. Brak szczegółowych informacji jaka technologia hodowli zostanie zastosowana, w związku z tym nie jest możliwe wskazanie rzeczywistego oddziaływania inwestycji na środowisko, a jedynie oddziaływania potencjalne. Zgodnie z informacją NIK o wynikach kontroli funkcjonowała wielkotowarowych ferm zwierząt przeprowadzonej w 2014 roku konflikty przestrzenne generowane przez fermy wynikają z braku uregulowań prawnych (np.: dotyczących emisji odorów), nieprzestrzegania przepisów przez przedsiębiorców oraz niewystarczającej kontroli przez organy do tego przewidziane. Wnioskować należy, że przewidywane oddziaływanie inwestycji stanowić będzie wypadkową tych czynników. Ze względu na ograniczenie skali inwestycji do maksymalnej obsady zwierząt do 209DJP, t.j. maksymalnie 209 krów, przy zastosowaniu najlepszych dostępnych technik i wywiązywaniu przedsiębiorcy z obowiązków przewidzianych przepisami prawa nie przewiduje się znacząco negatywnego oddziaływania na środowisko i zdrowie ludzi.

Oddziaływanie na wody związane będzie w szczególności z produkcją ścieków technologicznych t.j. gnojówki lub gnojowicy. Dla przewidzianej w planie dopuszczalnej obsady zwierząt do 209 DJP wymagane jest uzyskanie pozwolenia sektorowego na emisję ścieków do wód lub ziemi i wytwarzanie odpadów. Zgodnie z ustawą o nawozach i nawożeniu nawozy naturalne w postaci płynnej (gnojowica i gnojówka) należy przechowywać wyłącznie w szczelnych zbiornikach o pojemności umożliwiającej gromadzenie co najmniej 6 miesięcznej produkcji tego nawozu. Zbiorniki te powinny być szczelne i zamknięte, a odbiór nawozów odbywać się winien poprzez hermetyczne łącze. Właściciel obory odpowiedzialny jest za gospodarkę gnojowicą i ściekami z jej mycia, która powinna być prowadzona według zatwierdzonego planu nawożenia. Największym zagrożeniem z punktu widzenia ochrony środowiska w produkcji rolniczej jest wymywanie związków azotu do wód gruntowych. Stąd ważne jest stosowanie się do wytycznych planów nawożenia, terminów oraz stosowanych maszyn oraz zasad programu wskazującego działania mające na celu ograniczenie odpływu azotu ze źródeł rolniczych. Zapisy projektu planu wprowadzają nakaz uwzględnienia ustaleń obowiązującego programu działań mających na celu ograniczenie odpływu azotu ze źródeł rolniczych w związku z położeniem terenu w zasięgu obszaru szczególnie narażonego na zanieczyszczenie związkami azotu ze źródeł rolniczych. Dotychczas obowiązujący program wskazywał obowiązki osób prowadzących działalność w obszarach występowania wód wrażliwych na związkami azotu ze źródeł rolniczych dotyczące poprawy praktyki rolniczej w zakresie okresów i zasad nawożenia, warunków przechowywania nawozów naturalnych, nawożenia w pobliżu cieków, stosowania dawek oraz postępowania z odciekami.

Głównymi źródłami emisji, w tym do powietrza, będą:

3. emisje krótkotrwałe i niezorganizowane:
 - z dostawy, transportu i przechowywania pasz,
 - z załadunku i transportu zwierząt,
 - z transportu i przechowywania padliny
 - z systemu wentylacyjnego obory.
4. emisje z procesów produkcyjnych
 - z odbioru, przechowywania, transportu, procesu rozlewania gnojowicy lub obornika,
 - z systemu wentylacyjnego obory.
 - szczegółowe rozwiązania technologiczne wskazywane są na etapie przygotowywania projektu budowlanego i przeprowadzania procedury dotyczącej oddziaływania inwestycji na środowisko oraz opracowania raportu oddziaływania na środowisko.

Przy zachowaniu zapisów zawartych w planie nie prognozuje się negatywnego wpływu na zabytki. W zapisach projektu planu w zakresie zaopatrzenia w ciepło ustala się nakaz stosowania do celów grzewczych i technologicznych paliw charakteryzujących się niskimi wskaźnikami emisyjnymi, energii elektrycznej lub odnawialnych źródeł energii, tak aby zminimalizować negatywny wpływ na zanieczyszczenia powietrza. Produkcja bydła wiąże się z emisją wielu gazów. Głównym gazem jest amoniak, poza tym wydzielane są takie gazy jak metan, siarkowodór i dwutlenek węgla – odpowiadający za ocieplenie klimatu. Ograniczenie obsady zwierząt w planie miejscowym stanowi zminimalizowanie oddziaływania w zakresie emisji do powietrza, przy jednoczesnym respektowaniu rolniczej funkcji tego obszaru. W projekcie miejscowego planu w celu minimalizacji negatywnego wpływu na powierzchnię ziemi, określony został minimalny udział powierzchni terenu biologicznie czynnego oraz maksymalna powierzchnia zabudowy. Teren jest płaski, na obszarze nie występują grunty narażone na osuwanie się mas ziemnych. Po analizie sytuacji terenowej oraz przedstawionych dokumentów (ustalenia Studium, analiza urbanistyczna oraz fotograficzna) można przyjąć, że nie nastąpi degradacja krajobrazu lecz jego jakościowa zmiana we fragmentach, dla których możliwa jest realizacja zabudowy. Nowy budynek inwentarski i budowle rolnicze zlokalizowane zostaną w nawiązaniu do istniejącej zabudowy. Na obszarze planu nie ma zewidencjonowanych złóż kopalin, dlatego skutki realizacji planu nie wpływają na zasoby naturalne w tym zakresie. Wpływ na wody i elementy przyrody ożywionej został opisany w poprzednich podrozdziałach. Wprowadzenie na analizowany obszar chowu i hodowli zwierząt spowoduje wzrost zużycia wody i energii elektrycznej. Przy zachowaniu zapisów planu oraz obowiązujących przepisów budowlanych nie dojdzie do wzajemnego negatywnego oddziaływania projektowanej zabudowy. Ograniczenie obsady zwierząt w planie miejscowym stanowi zminimalizowanie oddziaływania chowu bydła, przy jednoczesnym respektowaniu rolniczej funkcji tego obszaru.

W miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego wprowadzono następujące rozwiązania, mające na celu minimalizację negatywnych oddziaływań na środowisko:

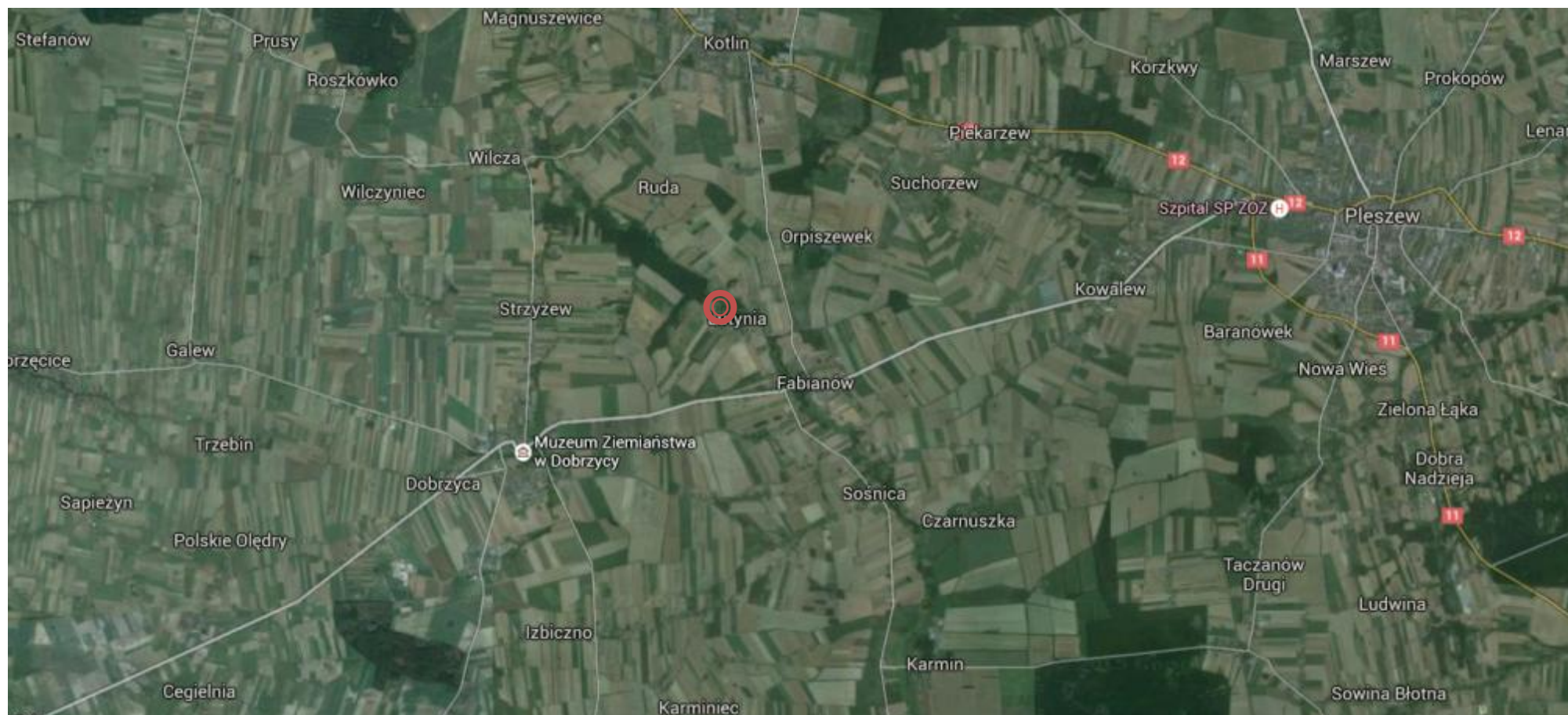
- ograniczenie lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziałujących na środowisko;
- wprowadzenie zieleni izolacyjnej od strony działek sąsiednich;
- nakaz podłączenia do sieci wodociągowej oraz, do czasu realizacji sieci kanalizacji sanitarnej, odprowadzanie ścieków komunalnych do zbiorników bezodpływowych,

zgodnie z przepisami odrębnymi

- nakaz stosowania wyłącznie paliw charakteryzujących się niskimi wskaźnikami emisyjnymi, w tym energii elektrycznej i odnawialnych źródeł energii w zakresie zaopatrzenia w ciepło do celów grzewczych i technologicznych – zachowanie norm jakości powietrza atmosferycznego na terenie opracowania, zminimalizowanie negatywnego wpływu przyszłej zabudowy;
zagospodarowanie odpadów zgodnie z przepisami odrębnymi.

Niniejsza prognoza nie przedstawia rozwiązań alternatywnych, gdyż przedmiotem opracowania projektu planu miejscowego było określenie warunków zagospodarowania przestrzennego mających na celu dopuszczenie lokalizacji na terenie objętym planem inwestycji potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (do 209 djp) . Analiza zapisów dotyczących środowiska przyrodniczo-kulturowego pozwala stwierdzić, że ustalenia projektu planu są zgodne z przesłaniami dokumentów rangi ponadlokalnej.

Załącznik. Położenie obszaru objętego projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

 - obszar objęty projektem planu

